ΑΓΙΟΝΙΚΟΔΗΜΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ 15

ΨΑΛΜΟΣ
105
εξομολογείσθε τω Κυρίω ότι χρηστός ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού

Ἐξομολογεῖσθε στόν Κύριο τίς ἁμαρτίες σας γιατί Αὐτός εἶναι ἀγαθός καί ἀμνησίκακος σέ κείνους πού ἐξομολογοῦνται. Ἀλλά τίς χρηστός; Δέ θέλει νά σέ κατηγορήσει γιά τοῦτο γιά ἁμαρτήματα κολάζοντας ἀλλά γιά νά στεφανώσει καί νά ἀπαλλάξει κακίας καί ἐνῶ οἱ δικαστές ὅταν ὁμολογεῖ κανείς κολάζουν ὁ Θεός ὅμως ὅταν ἀρνεῖται νά λάβει τότε τιμωρεῖ ἐνῶ ὅταν ὁμολογεῖ ἀξιώνει παρηγοριᾶς καί συγγνώμης. Σέ τοῦτον τόν αἰώνα δίνεται τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρός ὅσους μετανοοῦν ἐνῶ στό μέλλοντα ἐνεργεῖται ἡ κρίση Του καί γιά τοῦτο πρέπει νά ἐξομολογούμαστε σέ τοῦτον τόν αἰώνα καί ὁ Θεός πάντοτε ἐλεεῖ καί γιά τοῦτο καί πάντοτε πρέπει νά ἐξομολογούμαστε σ' Αὐτόν καί ἄλλως τό ἔλεός Του εἶναι αἰώνιο στούς ἀξίους ὄντας ἐλέους. Προτρέπει λοιπόν προθύμως στήν ἐξομολόγηση μέ τήν ἐπαγγελία ὅτι χρηστός ὁ Κύριος ὅτι εἰς τόν αἰώνα τό ἔλεος Αὐτοῦ καί γι' αὐτά προθύμως ἐξομολογεῖσθε ἐπειδή Αὐτός εἶναι ἕτοιμος σέ φιλανθρωπία καί γνωρίζει καλῶς πώς ἐλέους δέονται πάντα τά θνητά του παρόντος αἰῶνος καί φθαρτά.

ημάρτομεν μετ΄των πατέρων ημών ηνομήσαμεν ηδικήσαμεν

Τά λόγια αὐτά νοοῦνται ὁμοίως καί τά παραπάνω πώς λέγονται ἀπό τό πρόσωπο κείνων πού ἔμελλαν νά πιστέψουν στό Χριστό ἀπό τούς Ἑβραίους γιατί ἀπό μέρους τους τά λέει καθώς τόν ὁδήγησε ἡ χάρη τοῦ παναγίου Πνεύματος καί γιά τοῦτο ἐξομολογεῖται τίς ἁμαρτίες τῶν Ἰουδαίων πού ἔγιναν προτοῦ ἀκόμα νά πιστέψουν στό Χριστό. Πατέρες ὄχι οἱ ἅγιοι πατριάρχες ἀλλά οἱ μετέπειτα ἀπό αὐτούς ἀφοῦ τοῦτο δήλωσε μέ τά ἑπόμενα ὥστε ὄχι διαβολή στούς πατέρες ἀλλά τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἤθελε νά ἐπισπάσει.

ηνοίχθη η γη και κατέπιε Δαθάν

και εξεκαύθη πυρ εν τη συναγωγή αυτών

Ἡ γῆ ἄνοιξε καί τόν κατάπιε τόν Δαθάν ζωντανό καί σκέπασε τή συναγωγή τοῦ Ἀβειρών γιατί ἡ ἐπί πρόθεση εἶναι περιττή καί ἡ γῆ λοιπόν κατάπιε μαζί του καί τόν Ἀβειρών κι ὅλη τή συναγωγή τους καί τά κτήνη καί τίς σκηνές κι ὅλα τους τά ὑπάρχοντα ἐνῶ ὁ Δαβίδ τούς διαμοίρασε κι εἶπε πώς κατάπιε χωριστά τό Δαθάν καί χωριστά τόν Ἀβειρών ὥστε μέ τόν τρόπο αὐτό νά αὐξήσει περισσότερο τή συμφορά τους. Αὐτήν τήν τιμωρία τούς ἔδωσε ἀναγκάζοντάς τους νά σωφρονοῦν καί προβάλλονται ὡς ἀγωνίσματα φοβερά σέ ἐπίδειξη ἀνδρείας ὅπως τοῦ Ἰώβ ἡ στέρηση τῶν ὑπαρχόντων καί ἄλλα θεραπεία ἁμαρτημάτων ὅπως τοῦ Δαβίδ ἡ αἰσχύνη τοῦ οἴκου πού πλήρωνε ἔτσι παράνομη ἐπιθυμία καί ἄλλα πάλι βελτιώνουν τρόπο κολάσεως πῶς τούς καταβάντες στόν Ἅδη μέ χάσματα γῆς καί κατέχωσε καί συνέθεσε ἀλλά μέ τόν

τρόπο αὐτό ταυτόχρονα οἱ λοιποί σωφρονέστεροι μέ τό παράδειγμα ἔγιναν συγγενεῖς νά ὑποσύρονται αὔτανδροι καί νά καταπίνονται οἰκίες ζώντων καί ἡ γῆ νά διανοίγεται καί νά κατέρχονται στόν Ἅδη. Περιέργως πάλι ὅταν οἱ Ἑβραῖοι παραπίκραναν τό Θεό ἀνεβαίνοντας τήν Ἐρυθρά τούς γνώρισε τή δυναστεία Του κι ὁμοίως κι ὅταν πείραξαν τό Θεό στήν ἄνυδρη ἔδωσε τό αἴτημά τους κι ὅταν παρόργισαν ὅμως Μωυσῆ καί Ἀαρών τούς παίδεψε κι ἄνοιξε ἡ γῆ καί τούς κατάπιε τό Δαθάν καί Ἀβειρών ἐπειδή δέν ἔπρεπε νά καταφρονήσουν τούς θεράποντές Του κι ἐπειδή χρηστότητα καί ἀποτομία καί αὐστηρότητά Του πρῶτα νά παρέχει τή χρηστότητα κι ὅταν δέν ὠφελήθηκαν καί τήν ἀποτομία. Ἐπειδή λοιπόν φαύλισαν τόν διασχίσαντα τήν Ἐρυθρά γιά τοῦτο κι αὐτοί ἀπώλοντο κι ἡ γῆ σχίστηκε.

Φωτιά ἄναψε στή συναγωγή τοῦ Κορέ ἐπειδή ἐξῆλθε ἀπό Κυρίου καί κατέκαψε τούς διακόσιους πενήντα πού πρόσφεραν ὡς ἱερεῖς θυμίαμα κι ἔτσι κατέκαψε τούς ἁμαρτωλούς καί παρανόμους πού ἐπιχείρησαν νά ἁρπάξουν τήν ἱεροσύνη.

ηλλάξαντο την δόξαν αυτών εν ομοιώματι μόσχου επελάθοντο του Θεού του σώζοντος αυτούς

Μετέβαλαν τήν τιμή τοῦ Θεοῦ σέ ὁμοίωμα μοσχαριοῦ πού τρώει χορτάρι καί τοῦτο πρόσθεσε γιά νά κατηγορήσει περισσότερο τήν ἀνοησία τους ἀφοῦ αὐτοί λογικοί ὄντες δόξασαν καί προσκύνησαν εἴδωλο ἄγριου ζώου. Καί τοῦ μόσχου τήν ἄλογη φύση πού 'χει χόρτο τροφή καί δουλεία στούς ἀνθρώπους ἡ εἰκόνα πολλῶ εὐτελέστερη κι ὄχι μόνο ἄλογο ἀλλά κι ἄψυχο κι ἀνενεργό καί οὔτε καν μουγκανίζει κι ἀνίσχυρο εἶναι ἀλλά κι ὅμως αὐτήν τήν ἀδρανῆ ἀπό τό Θεό τῶν ὅλων προτίμησαν κι ἐδῶ ὄχι μόνο τό ὁμοίωμα τοῦ ζώου ἀλλά καί τῆς τραπέζης τοῦ ἐσθίοντος χόρτο καθάπτεται τῶν ἀναισθήτων. Ἀλλά καί ἄλλως τήν δόξαν αὐτῶν πού ἦταν ὁ Θεός πού τούς δόξασε διαμέσου τῶν θαυμαστῶν καί ἐνδόξων εὐεργεσιῶν ἀλλά αὐτοί ὅμως οἱ ἄφρονες ἄλλαξαν τόν ἀληθῆ καί ζῶντα Θεό τους μέ τό ὁμοίωμα ἑνός μοσχαριοῦ.

Προσκύνησαν λοιπόν οἱ Ἑβραῖοι τό χωνευτό μοσχάρι καί λησμόνησαν τό Θεό πού τούς λύτρωσε ἀπό τήν Αἴγυπτο καί ἔκανε τόσα μεγάλα θαύματα γι' αὐτούς τόσο στήν Αἴγυπτο ὅσο καί στήν Ἐρυθρά Θάλασσα καί στήν ἔρημο καί γιά τοῦτο κι ὁ Θεός εἶπε στό Μωυσῆ νά Τόν ἀφήσει νά τούς ἐξολοθρεύσει ὅλους τους Ἑβραίους λέγοντας ἔασόν Με καί θυμωθείς ὀργή εἰς αὐτούς ἐκτρίψω αὐτούς καί γιά τοῦτο ὅμως κι ὁ Μωυσῆς παρακάλεσε καί δυσώπησε λέγοντας στό Θεό δέομαι Κύριε ἡμάρτηκεν ὁ λαός οὗτος ἁμαρ- τίαν μεγάλην καί ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεούς χρυσούς καί νῦν εἰ μέν ἀφεῖς αὐτοῖς τήν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἄφες εἰ δέ μή ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου Σου ἧς ἔγραψας καί λέγεται πώς κι ἄς λέει ἕνα μόσχο μόνο ἡ ΑΓ ὅμως πολλοί ἔγιναν καί γιά τοῦτο οἱ Ἑβραῖοι ἔλεγαν χορεύοντας οὗτοι οἱ θεοί σου Ἰσραήλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου κι ὁ Μωυσῆς χρυσούς θεούς εἶπε ἀλλά ἄλλως τό πληθυντικό μεταχειρίστηκε ἀντί ἑνικοῦ κατά τή συνήθεια τῆς ἑβραϊκῆς. Ἴδιο τῆς φιλανθρωπίας Του νά μή σιωπᾶ ἐπάγοντας κολάσεις ἀλλά νά προκηρύττει μέ ἀπειλές προκαλώντας μετάνοια σούς ἁμαρτωλούς ὅπως στούς Νινευίτες διά Ἰωνά καί παραβολή τῆς συκῆς στήν ΑΓ-ΠΔ καί

ΚΔ. Ἔτσι κι ἐδῶ δεκτέο τήν πρόρρηση ὄχι ἀπόφαση τοῦ ἐκβησομένου πάντως παρά ἀπειλή ἐπιστροφή ἐμποιοῦσα ἀπό ἁμαρτίας κι ὅταν ἁμάρτησε ὁ Ἰσραήλ τόν ἀφανισμό ὄχι σιωπώντας ἐπήγαγε ἀλλά κινώντας σέ ἱκεσία ὑπέρ τοῦ λαοῦ τό θεράποντά Του κήρυττε λέγοντας ἄφησέ με...κι ἔτσι εἶπε στό Μωυσῆ γιά νά δειχτεῖ τό γνήσιο τῆς διαθέσεως περί τό λαό τοῦ Μωυσέως.

έφαγον θυσίας νεκρών

Τελετή καί σάν ἑορτή καί πανύγυρις ἔγιναν οἱ Ἰουδαῖοι στό Βεελφεγώρ καί μυήθηκαν πού ἦταν εἴδωλο τῶν Μαδιανιτῶν ἐτελέσθη γάρ Ἰσραήλ τῷ Βεελφεγώρ ὅταν ἐπεθύμησαν οἱ Ἑβραῖοι τίς θυγατέρες τῶν Μωαβιτῶν καί Μαδιανιτῶν καί πείστηκαν ἀπό αὐτές νά προσκυνήσουν τά εἴδωλά τους καί γιά τοῦτο ἔφαγαν τίς θυσίες τῶν νεκρῶν δηλαδή ἐκεῖνες πού πρόσφεραν στά νεκρά κι ἀναίσθητα κι ἀνενέργητα εἴδωλα. Τό Βεελεφεγώρ εἴδωλο Ἀμανιτῶν παρ' Ἕλλησι Κρόνος κι εἴδωλο Βάαλ στόν τόπο Φεγώρ κι ἄλλως Βήλ καί Φυγόρ καί τοῦτο ὅρος κι ἐκεῖ τό εἴδωλο τοῦ Βάαλ κατά συνεκδοχή ὀνομάζοντας ὁ Μωυσῆς ἀπό τόν τόπο τό ἐντοπιζόμενο εἴδωλο δηλοποιώντας καί μέ θυσίες γιά νεκρούς δηλαδή χοές καί νεκρομαντεῖες τελοῦσαν.

ελογίσθη αυτώ εις δικαιοσύνην...
παρώργισαν αυτόν επί ύδατος αντιλογίας

Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἔπεσαν στίς θυγατέρες τῶν Μωαβιτῶν τότε ὁ Φινεές βλέποντας ἕνα Ἰσραηλίτη Ζαμβρί ὀνομαζόμενο νά πορνεύει ἀδιάντροπα μέ μία Μαδιανίτισσα Χασβή καλούμενη ἐνώπιον τοῦ Μωυσέως καί τῶν υἱῶν Ἰσραήλ σηκώθηκε ἀπό τή συναγωγή καί παίρνοντας σειρομάστη δηλαδή κοντάρι χτύπησε καί διαπέρασε πέρα καί πέρα τόν Ἰσραηλίτη μαζί μέ τή γυναίκα κι ἔτσι ἔπαψε ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ δηλαδή ἡ πτώση κι ὁ θάνατος τοῦ λαοῦ κι ὁ Φινεές ἦταν υἱός Ἐλεαζάρου υἱοί Ἀαρών δηλαδή ἔγγονός του καί γιά τοῦτο ὁ ζῆλος αὐτός πού ἔδειξε λογίστηκε ἀρετή καί ἀνδραγαθία μεγάλη καί γιά τοῦτο καί στέφανο ἔλαβε ἀπό τό Θεό νά ἔχει ἱεροσύνη αἰώνια αὐτός καί τά τέκνα του κι ὄχι μόνο αὐτά ἀλλά καί πάντοτε νά εὐφημίζεται τό ὄνομά του γιά τό φόνο ἐκεῖνο πού ἔκανε γιά τήν εὐσέβεια. Τό παράδειγμα τοῦ Φινεές μιμήθηκαν κι ἄλλοι καί ζηλωτές καί εὐσεβείας κι ἐγκρατείας καί φόνευσαν 24.000 Ἑβραίους μία μέρα γιατί προσκύνησαν καί θυσίασαν στά εἴδωλα κι ἔτσι καθάρισαν τό γένος τους ἀπό τόν κοινό μολυσμό καί συγγε- νεῖς ἀκόμα καί φίλους ἠβηδόν τό μίασμα τοῦ ἔθνους τους καί γιά τοῦτο πρέπει καί τούς ἁγίους νά ἐπικαλούμαστε ἀλλά καί νά εἰσφέρουμε κι ἐμεῖς τή μετάνοιά μας μέ τό θάρρος μαζί τῶν προσευχῶν τους.

Οἱ Ἑβραῖοι παρόργισαν τό Θεό στήν ἔρημο Κάδης ἐπειδή ἐκεῖ δίψασε ὁ λαός καί παραπονέθηκε καί γόγγυσε καί ἀντέλεγε καί γιά τοῦτο καί τό νερό πού ἔτρεξε ἐκ τῆς πέτρας ὀνομάστηκε ὕδωρ ἀντιλογίας καί κακώθηκε ὁ Μωυσῆς γιά τούς Ἑβραίους γιατί προστάχτηκε ἀπό τό Θεό νά λάβει τή ράβδο του καί νά συνάξει ὅλο τό λαό καί νά λαλήσει πρός τήν πέτρα πού βρίσκεται ἐκεῖ νά βγάλει νερό ἀλλά ἔλαβε τή ράβδο καί σύναξε τό λαό καί τοῦ εἶπε ἀκούσατέ μου ἀπειθεῖς μή ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομαι ὑμῖν ὕδωρ. Κι ἔπειτα χτύπησε τήν πέτρα μέ τό ραβδί του δύο φορές καί βγῆκε νερό πολύ

κι ἐπειδή δέ λάλησε πρός τήν πέτρα καθώς τοῦ εἶπε ὁ Θεός εἰς δόξαν Θεοῦ ἀλλά μέ ἀγανάκτηση καί ὀλιγωρία γιά τοῦτο κακοποιήθηκε ἀπό τό Θεό πού εἶπε στόν Ἀαρών καί στό Μωυσή ἐπειδή δέν πιστέψατε σέ Μένα νά Μέ ἁγιάσετε δηλαδή νά μέ δοξάσετε ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ γιά τοῦτο δέ θά εἰσέλθετε στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας πού τούς ἔδωσα. Κι ἡ αἰτία πού μίλησε ὁ Μωυσῆς ἔτσι ἦταν γιατί πρόλαβαν οἱ Ἰσραηλίτες καί πίκραναν τήν ψυχή τοῦ Μωυσῆ γογγύζοντας καί λοιδορώντας τον καί ἐξαιτίας αὐτοῦ ἀναγκάστηκε καί ὀλιγώρησε δηλαδή λίγο φρόντισε γιά τήν προσταγή πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός διέστειλε ἐν τοῖς χείλεσι αὐτοῦ θά πεῖ πώς διστακτικῶς λάλησε ὁ Μωυσῆς καί μέ ἀμφιβολία μή πιστεύοντας πώς ἐξάπαντος θά βγεῖ ὕδωρ ἀπό τήν πέτρα ἀφοῦ νόμισε πώς δέ θά βγάλει ὕδωρ ἡ πέτρα γιατί οἱ Ἑβραῖοι συχνά φάνηκαν ἀχάριστοι στό Θεό πού τούς εὐεργετοῦσε μέ τόσες καί τόσες εὐεργεσίες. Γιά ὅσα ἐπωδύρετο ὁ Μωυσῆς στούς Ἰσραηλίτες ἔλεγε καί Κύριος ὁ Θεός θύμωσε γιά ὅσα λέτε καί ὤμοσε νά μή διαβῶ τόν Ἰορδάνη καί νά μήν εἰσέλθω στή γῆ πού ὁ Κύριος ὁ Θεός σοῦ ᾽δωσε μέ κλῆρο. Καί ὑπερεῖδε Κύριος ἐμέ ἕνεκεν ὑμῶν καί οὐκ εἰσήκουσέ μου κι εἶπε Κύριος πρός με ἱκανούσθω σοί μή προσθῇς ἔτι λαλῆσαι τόν λόγον τοῦτον λέγοντας νήφετε καί σωφρονεῖτε ἄν ἐγώ ὁ νομοθέτης δέ φείστηκα γιά κείνη τήν ἁμαρτία ἐννοῆστε καί ποιά τι- μωρία ἐσεῖς θά ὑποστεῖτε ἄν ἐπιμείνετε στά κακά κι ἀπό δῶ μαθαίνουμε πώς κι ἄν ἀκόμα μεγάλα ἁμαρτήσει κανείς καί λαθῶν δέ σκανδαλίσει κανένα ἐλάσσσονα τιμωρία ἀπό κεῖνο πού καταδεέστερα ἁμάρτησε καί μετά παρρησίας καί πολλούς σκανδάλισε ἔτσι κι ἐγώ ὅταν λοιπόν δῶ τό μέγα θεράποντα τοῦ Θεοῦ Μωυσῆ ἐπί τοῦ ὕδατος τῆς ἀντιλογίας οὐδενός ἑτέρου ἕνεκεν ἀλλά μόνο γιά νά πεῖ στό γογγύζοντα λαό γιά τήν ἀπορία τοῦ ὕδατος μή ἐξάξομαι ἐκ ταύτης τῆς πέτρας ὑμῖν ὕδωρ; Τούτου μόνου ἕνεκα εὐθύς ἀπειλή νά δέχεται στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας νά μήν εἰσέλθει πού ἦταν τότε κεφάλαιο τῶν ὑποσχέσεων στούς Ἰουδαίους κι ὅταν λοιπόν δῶ νά παρακαλεῖ αὐτός καί νά μή συγχωρεῖται ὄντως ἀποτομία Θεοῦ βλέπω κι ὄντως ἀληθές εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται ὁ ἀσεβής τότε καί ἁμαρτωλός ποῦ θά φανεῖ; Τιμωρία ἔλαβε ὁ προφήτης αὐτός ὡς πρύτανις τῶν ὅλων ἀλλά ἑτέρα οἰκονομία πραγματεύτηκε πρῶτα ἐπιστάμενος ἄνοια τῶν Ἰουδαίων δέν ἄφησε πᾶσα τήν ὑπόσχεση πέρας νά λάβει ὥστε μή θεωρήσουν Θεό καί ἤθελε ἀκόμα νά δείξει καί τόν τάφο του νά λάθουν ἀλλά καί ἐπιπλέον καί τό πρόσκαιρο τῆς νομοθεσίας του ἀπό τά συμβάντα στόν ἴδιο τό νομοθέτη τους κι ἑτέρως στό νόμο ὁ Μωυσῆς κι ὁ Ἀαρών στήν ἱεροσύνη καί νόμο λατρείας ἡ Μαριάμ ὅλα δέν εἰσέρχονται στόν κλῆρο τῶν ἁγίων νόμος καί κατ᾽ αὐτόν ἱεροσύνη καί λατρεία ἐν σκιαῖς ἀλλά μᾶλλον θά βαδίσουμε στήν ἄνω πόλη καί στόν κλῆρο τῶν πατέρων θά ᾽ρθουμε ἔχοντας καθηγητή τό Χριστό ὅπως Ἰουδαῖοι τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

εμίγησαν εν τοις έθνεσι και έμαθον τα έργα αυτών

Οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐξολόθρευσαν ὅλα τά ἔθνη πού ἦταν στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας καθώς τούς εἶπε ὁ Θεός ὥστε νά μή μάθουν καί τά ἔργα τούς τά πονηρά καί λατρέψουν στά εἴδωλα ἀλλά πρός τούτοις ἔσμιξαν μέ τά ἔθνη κι ἔμαθαν καί τά ἔργα τους τά πονηρά κι ἀσεβῆ καί ἀπέστρεψαν καί ἠθέτησαν καθώς καί οἱ πατέρες αὐτῶν – οζ΄/77ο. Κι ὄχι μόνο δέν ἐξολόθρεψαν ἀλλά καί ἀναμίχτηκαν κιόλας μαζί τους καί αὐτομόλησαν καί

στήν ἀσέβεια κι ὄχι μόνο ἐκεῖνοι καλύτεροι δέν ἔγιναν ἀλλά κι αὐτοί ἐδῶ χειρότεροί τους.

έθυσαν τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας

τοις δαιμονίοις

εξέχεαν αίμα αθώων

εφονοκτονήθη η γη εν τοις αίμασι

επόρνευσαν εν τοις επιτηδεύμασι αυτών

ωργίσθη θυμώ Κύριος επί τον λαόν αυτού

παρέδωκεν αυτούς εις χείρας εχθρών

Οἱ Ἑβραῖοι λάτρεψαν στά εἴδωλα τῶν ἐθνῶν κι ἔτσι ἔγιναν τά εἴδωλα σκάνδαλό τους καί ἡ λατρεία πού πρόσφεραν σ' αὐτά ἔγινε ἐμπόδιο σ' αὐτούς τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Θεοῦ καί βοηθείας καί ἀκολούθως ἔγινε σέ πτώση τους καί θυσίασαν οἱ Ἑβραῖοι τούς υἱούς καί θυγατέρες τους στά δαιμόνια ἐκχέοντας αἷμα ἀθῶο καί ἀναίτιο τῶν τέκνων τους κι ἦταν ἀκόλουθο νά κάνουν οἱ Ἑβραῖοι τέτοια γιατί ἔμαθαν τά ἔργα τῶν ἐθνῶν ἀφοῦ ἐκεῖνα κατά καιρό θυσίαζαν τούς υἱούς τους στά εἴδωλα. Διπλό τό ἔγκλημα κι ἔθυσαν υἱούς καί ἀθώους καί μάλιστα οὔτε καν ὑπεύθυνους ἔπρεπε νά κολάσουν ἐνῶ τώρα ἀθώους καί τρίτο πάλι ἀκόμα χαλεπότερο καί στούς δαί- μονες ὥστε ἐκεῖνοι ἔλεγαν σφάξε τέκνα κι ὑπάκουσαν ἐνῶ ὁ Θεός ἔλεγε νά ἀπολέσουν ἔθνη καί ἀντέλεγαν καί βούλονταν ὁ Θεός γιά νά μή ἔχουν πάλι διδασκάλους πονηρίας.

Ἐμιάνθη εἶναι ἑρμηνευτικό τοῦ ἐφονοκτονήθη γιατί μολύνθηκε ἡ γῆ ἀπό τούς φόνους καί τά αἵματα κι ἀπό τά πονηρά ἔργα τῶν Ἑβραίων καί γιά τοῦτο χωρίστηκαν ἀπό τό Θεό καί κολλήθηκαν στά δαιμόνια ἀφοῦ τή λατρεία τῶν εἰδώλων καί δαιμόνων πορνεία καί μοιχεία ὀνομάζει κι ὁ προφήτης ἐδῶ ἀλλά κι οἱ ἄλλοι προφῆτες πλήν νοεῖται ὁ λόγος καί γιά τίς σαρκικές ἀκολασίες τους. Πορνεία ἐδῶ ὄχι ἡ ἀκολασία μόνο ἀλλά καί ἡ ἄλλη λατρεία εἰδώλων καί συνεχῶς αὐτήν πορνεία μάλιστα συνήθως καλοῦν οἱ προφῆτες καί τοῦ Θεοῦ τήν κηδεμονία δείχνοντας ἀλλά καί τήν ἀγνωμοσύνη τους ἀφοῦ πόση πολλή πρόνοια ἔδειξε ἄντρας γιά γυναίκα ἔδειξε ὁ Θεός καί γιά τούς δύο καί ὅμως ἀποσκίρτησαν κι ἔτσι καί αὐτομόλησαν στά εἴδωλα. Ἡ ἀποστασία ἀπό τό Θεό πορνεία.

Γιά τοῦτο γιά τή δαιμονολατρεία καί τά παράνομα ἔργα τους ὀργίστηκε ὁ Κύριος πάνω στό λαό Του καί σιχάθηκε τήν κληρονομιά Του δηλαδή αὐτούς πάλι καί γιά τοῦτο καί τούς παρέδωσε στά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους καί τούς κυρίευσαν. Ἐπειδή λοιπόν δέ χρησιμοποίησαν ὅπως ἔπρεπε τήν ἐλευθερία τους δούλους τούς ἔκανε τῶν βαρβάρων

καί ἔτσι νά βελτιωθοῦν ὅπως ἀκριβῶς κι ἔγινε ἀφοῦ τότε συνεστάλησαν καί ἐπιεικέστεροι κατέστησαν καί δέν παραδίδει ὁ Κύριος τό λαό Του ἄν πρότερα δέν βδελυχθεῖ καί τόν βδελύσσεται γιά τίς προλεγόμενες πράξεις του ἐπειδή ὅταν ὁ Κύριος παραδίνει ποιός δέ μπορεῖ νά κυριεύσει; Δηλαδή πᾶς.

πλεονάκις ερρύσατο αυτούς αυτοί δε παρεπίκραναν αυτόν

Πολλές φορές λύτρωσε ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους ἀλλά αὐτοί λύπησαν τό λυτρωτή τους Θεό καί μέ τήν πονηρή τους βουλή καί μέ τήν ἀχάριστη γνώμη τους καί κατέπεσαν καί ἀδυνάτησαν ἀπό τίς πολλές τους ἀνομίες. Μαζί μέ τή φιλανθρωπία του ὕμνησε καί τήν κακία τους τραγουδώντας ἀφοῦ ὁ εὐεργέτης καί λυτρωτής τῶν λυπηρῶν τους δέν ἔπαυε κι αὐτοί παρόργιζαν καί παραπίκραιναν ὁμοίως ἐπιμένοντας.

μετεμελήθη κατά το πλήθος του ελέους αυτού

σώσον ημάς Κύριε ο Θεός ημών

ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ πό του αιώνος

Ὁ Θεός εἶδε πώς θλίβονταν οἱ Ἑβραῖοι κι εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς τους καί γιά τοῦτο ἐνθυμήθηκε τή διαθήκη καί τήν ἐπαγγελία πού ἔδωσε στόν Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ καί ὡς πολεύεος μετέβαλε τήν ὀργή Του σέ ἔλεος γιατί τοῦτο δηλώνει τό μετεμελήθη καί γιά τοῦτο καί οἰκτείρησε καί τούς ἐλέησε ὄχι κρυφίως καί ἀφανῶς ἀλλά φανερά καί μέ παρρησία ὥστε νά μάθουν τό θεῖο ἔλεος πρός αὐτούς ὅλοι κεῖνοι πού σκλάβωσαν τούς Ἑβραίους γιατί διάφορα ἔθνη κατά διάφορους καιρούς τούς σκλάβωσαν κι ἔγινε τοῦτο κι ἐπί βασιλέως Κύρου καί Δαρείου καί Ἀρταξέρξου. Αὐτοί οἱ βασιλεῖς ἐλέησαν τούς Ἑβραίους ὄχι μόνο ἐλευθερώνοντάς τους ἀπό τήν αἰχμαλωσία ἀλλά καί χρήματα δίνοντας στήν οἰκοδομή τοῦ θείου ναοῦ καί μεταμέλεια παύλα παιδείας ὥστε βλέπεις πόση ἡ εὐμένεια τοῦ Θεοῦ; Ὥστε καί τούς ἐχθρούς εὐμενεῖς μετατρέπει ἀλλά πάντες κι οἱ λαβόντες αἰχμαλώτους πολέμιοι αὐτοί σπλαχνίστηκαν καί ἄρα δῆλο πώς ὀργῆς Θεοῦ καί ἑπομένως ἔχουμε χρεία ἀπό τή φιλανθρωπία Του γιά νά διορθωθοῦμε κι οἱ δύο.

Ἐδῶ πάλι γυρίζει στήν πρότερη παρακάλεση ὁ προφήτης πού ἔγινε ἐκ προσώπου τῆς ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίας καί τῶν Ἑβραίων ἐκείνων πού διασκορπίστηκαν σέ διάφορους τόπους ὕστερα ἀπό τή σκλαβιά τῶν Βαβυλωνίων λέγοντάς μας συμμάζωξέ μας Κύριε νά Σέ εὐχαριστοῦμε ὡς λυτρωτή κι ἐλευθερωτή μας καί νά καυχιόμαστε νά Σέ δοξάζουμε γιατί μέγα τῇ ἀληθείᾳ νά Σέ αἰνεῖ κανείς καί καύχηση ἀληθής σέ κείνους πού Σέ αἰνοῦν γιατί αὐτοί ἀξιώνονται νά γίνουν ὑμνητές τέτοιου παντοδύναμου κι ἀπειρόγαθου Θεοῦ καί αἰνετός καί εὐφημητός πάντοτε ὁ Θεός κι ὅλος ὁ λαός θά πεῖ εὐλογητός ὁ Κύριος καί γένοιτο εὐλογητός! Βλέπεις καρπό αἰχμαλωσίας; Και βλέπεις κέρδος ἐπανόδου; Τόση τιμωρία λάβαμε καί ἀπάλλαξέ μας λοιπόν ἀπό τούς πολεμίους καί δῶσε στό ὄνομά Σου νά ἀναφέρουμε τούς ὕμνους πού πρέπει καί νά καλλωπιζόμαστε μέ τή λατρεία Σου. Καί πρέπει ἅπας ὁ λαός νά ἐπιφέρει Ἀμήν ἤ γένοιτο στή δοξολογία τοῦ

ἱερέως καί ἔτσι ἀπό δῶ κοινωνία προσφέρεται καί εὐλογία λαμβάνεται καί ἐδῶ ἡ τετάρτη βίβλος τῶν ψαλμῶν παῖδες Ἑβραίων ἔλεγαν τέλος ἔχουσα ὅπως οἱ πρότερες τρεῖς μέ τό γένοιτο γένοιτο.

106
εξομολογείσθε τω Κυρίω ότι χρηστός ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού

Τῷ Κυρίῳ ἐξομολογήσασθαι κατά τό ὁμολογεῖν τά πλημμελήματα σάν νά 'ταν σέ γιατρό κατά τό εὐχαριστεῖν αὐτῷ ἐπί ταῖς εὐεργεσίαις τό ἐχέγγυο καί ἀξιόπιστο ἔχοντας τῆς παρ' Αὐτοῦ φιλανθρωπίας καί πώς δέν εἶναι μόνο χρηστός ἀλλά καί παρατείνει τό ἔλεος Αὐτοῦ σε πάντα τόν παρόντα αἰώνα. Καί πόθεν λυτρώθηκαν; Ἀπό τά χέρια τοῦ διαβόλου κι ὁ λόγος αὐτός νοεῖται γιά τούς χριστιανούς πού πίστεψαν στό Χριστό οἱ ὁποῖοι συνάχτηκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καί ἄν καί οἱ Ἰουδαῖοι φι- λονεικοῦσαν πώς ὁ παρών νοεῖται γιά τούς Ἑβραίους κείνους πού ἐλευθε- ρώθηκαν ἀπό τή σκλαβιά τῆς Βαβυλῶνος κι ἄλλως ἐκ χειρός ἐχθρῶν δηλαδή τῶν δαιμόνων. Ὁ Κύριος συνάθροισε τούς χριστιανούς σέ μία ἐκκλησία ἀπό διάφορες χῶρες καί ἔθνη δηλαδή ἀπό τά τέσσαρα ἄκρα τοῦ κόσμου καί θάλασσα τό Ν καί τή μεσημβρία ἐννοεῖ γιατί ἀπό κεῖ θάλασσα περικυκλώνει τήν Παλαιστίνη κι ἀναφέρει τά τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου ἐπειδή εἰς πᾶσαν τήν γῆν ὁ φθόγγος τῶν ἀποστόλων ἐξῆλθε καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ρήματα αὐτῶν. Δέν εἶπε οἱ σωθέντες ἁπλῶς ἀλλά οἱ λυτρωμένοι δείχνοντας πώς λύτρα κατέθεσε ὑπέρ αὐτῶν καί ἐπάνω μας τό αἷμα ἐξέχεε καί δώσω ἀνθρώπους ὑπέρ σου καί ἄρχοντας ὑπέρ τῆς κεφαλῆς σου καί τούς κα- κώσαντες ἐξέδωσε δηλαδή τούς κακώσαντες τούς Ἰουδαίους ἐξέδωσε σέ τιμωρία ὁ Θεός κι ἐκ τῶν τεσσάρων κλιμάτων τῆς οἰκουμένης συνήχθησαν τά ἔθνη πού παλιά ἔρημα θεογνωσίας ἔτυχαν καί μήτε νοτίδα θεία μετέλαβαν ἀλλά σέ πολλή δίψα ἔτυχαν.

επλανηθημεν εν τη ερήμω εν γη ανύδρω

πεινώντες και διψώντες

Πάλι κατοικητηρίου ἡ ἀρετή καί Θεοῦ σοφία καί πόλη ἡ εὐσεβής πολιτεία. Οἱ ἐξ ἐθνῶν χριστιανοί πλανήθηκαν πρότερα σέ μία πολιτεία καί ζωή ἔρημη ἀπό κάθε καρπό ἀρετῆς ἄνυδρη γιατί δέν εἶχε ποτό διδασκαλίας θεϊκῆς καί πόλη κατοικητηρίου ὁ οὐρανός τοῦ ὁποίου τή στράτα δέ βρῆκαν οἱ ἐθνικοί ἐπειδή πλανήθηκαν στήν ἀσέβεια καί κακία καί στράτα οὐρανοῦ ἡ θεογνωσία κι ἡ εὐσέβεια καί οἱ ἀρετές.

Οἱ ἐθνικοί ἦταν πρότερα πεινασμένοι καί διψασμένοι γιατί δέν εἶχαν θεογνωσία ἤ διδασκαλία πού τρέφει καί ποτίζει τίς λογικές ψυχές καί γιά τοῦτο κι ἡ ψυχή τους κατατρίφτηκε καί ἀσθένησε πολλά στήν ἁμαρτία. Οὔτε εἶχαν ἄρτο στηρίζοντα καρδία ἀνθρώπου οὔτε ὕδωρ ζῶν ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ Ἐγώ δώσω αὐτῷ οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰώνα καί ὅταν ψυχή λιμώττει καί διψᾶ ἀκοή λόγου θείου καί διδασκαλία δέν ἔχει τότε ἀναγκαίως ἐκλείπει καί ἐλαττοῦται ἐπειδή τροφή ψυχῆς ὁ ἄρτος θεογνωσίας καί τόν λιμό ἀπείλησε ὁ Θεός τούς Ἰουδαίους ἰδού ἐπάγω λιμόν ἐπί τήν γῆν οὐ λιμόν ἄρτου

οὐδέ δίψαν ὕδατος ἀλλά λιμόν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου.

ωδήγησεν αυτούς εις οδόν ευθείαν
ψυχήν πεινώσαν ενέπλησεν αγαθών

Οἱ προφῆτες φώναξαν πρός τό Θεό γιά τά ἔθνη κι ὁμοίως κι οἱ θεῖοι ἄγγελοι οἱ προϊστάμενοι στό κάθε ἔθνος καί γιά τοῦτο ὁ Θεός τούς εἰσήκουσε καί λύτρωσε τά ἔθνη δηλαδή τούς ἐξ ἐθνῶν χριστιανούς ἀπό τήν τυραννίδα τῶν δαιμόνων καί τούς ὁδήγησε στήν ἴση στράτα πού ἀναβιβάζει στόν οὐρανό ἀφοῦ αὐτή πρωτύτερα δέ μπόρεσαν νά βροῦν οἱ ἐθνικοί πού βρίσκονταν στήν πλάνη γιατί ὁ Κύριος γενόμενος ἄνθρωπος τούς δίδαξε τήν ἀλήθεια καί τούς ὁδήγησε καί γιά νά βροῦν τήν πόλη τοῦ κατοικητηρίου δηλαδή τόν οὐρανό καί γιά τοῦτο οἱ ἐξ ἐθνῶν χριστιανοί ἄς εὐχαριστοῦν κι ἄς διηγοῦνται σέ ὅσους δέν ξέρουν τά θαυμάσια πού ἔδειξαν σ' αὐτούς καί γιατί; Γιατί χόρτασε τίς εὔκαιρες καί πεινασμένες ψυχές τους ἀπό θεῖο ἄρτο κι ἀπό ζωήρρητο πόμα δηλαδή ἀπό τή διδασκαλία τοῦ εὐαγγελίου κι ἀπό τά πνευματικά ἀγαθά καί μυστήρια.

Δῆλο πώς οὔτε τροφή τόν ἄρτο οὔτε πόση τό ὕδωρ ἡ προφητεία λέει ἀλλά τροφή ἀληθινή βρώση καί πόση τό πνευματικό πόμα κι αὐτά τά δύο ὁ Κύριος γίνεται καταλλήλως στούς δεομένους ἐμπαρέχοντας τόν Ἑαυτό Του τροφή τοῖς πεινῶσι καί πηγή τοῖς διψῶσι γενόμενος ἀλλά τίς ἡ λύση τῆς ἀμηχανίας αὐτῆς; Τῆς πλάνης; Τῆς ἐρημίας; Τῆς ταλαιπωρίας στήν ἄνυδρη; Τῆς λιποθυμίας ἀπό τό λιμό; Ὤ τοῦ θαύματος! Μία φωνή πρός Θεόν ἐπιστρεπτικῶς αὐτά μεταποίησε πρός τό καλό καί ἐκέκραξαν πρός Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καί ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς καί βλέπε πάλι τήν κηδεμονία τοῦ Θεοῦ οὐδέν πλέον ἔκαναν παρά βόησαν μόνο καθώς ἀκριβῶς στήν Αἴγυπτο καί μέ προθυμία Τόν κάλεσαν καί πάντα λύθηκαν τά δεινά κι ὄχι μέ κατορθώματα ἀλλά μόνο γνήσια προσευχή κι ἡ θλίψη ἐργάστηκε τήν προσευχή ὥστε καί μεῖς λοιπόν ὅταν ἐξερχόμαστε τοῦ παρόντος βίου ὄχι σωματικῶς ἀλλά τροπικῶς καί μέ πολιτεία καί βίο ἄς μή θορυβούμαστε ἄν διά πειρασμῶν στόν οὐρανό μέλλουμε νά ἐπανέλθουμε ἀφοῦ ἄν ὑπέμειναν δυσκολία κεῖνοι τόσα γενόμενοι στή Βαβυλώνα ἔτη μέλλοντας νά ἀπολαύσουν τή χώρα τους πολλῶ μᾶλλον ἐμᾶς δι' ἐρήμου πορευόμενους ὅπου οὐκ ἔστι πόλη καί ὁδός πλατεία ἀλλά στενή καί τεθλιμμένη; Πρέπει νά νήφουμε καί νά μαστε σέ ἐγρήγορση καί συνεχῶς νά καλοῦμε τό Θεό ὥστε νά ἐπικουφίζουμε ἐλαφρώνοντας τήν ταλαιπωρία τῆς ὁδοιπορίας καί ταχέως ἐπανερχό- μαστε στήν πόλη τοῦ κατοικητηρίου ἀφοῦ ἐκείνη ἡ πόλη κι αὐτή ἐδῶ παροικία καί ξενισμός. Πρῶτο νόσημα τῆς πλάνης τους καί δεύτερο πώς πρέπει νά βαδίζουν σέ πόλη κατοικητηρίου καί τρίτο πού ἦταν πεινῶντες καί διψῶντες κι ἐκλίποντες καί γιά τοῦτο κι ὁ Κύριος πρῶτα τούς ὁδήγησε σέ ὁδό εὐθεία καί δεύτερον τούς ἔδειξε πώς νά βαδίζουν σέ πόλη κατοικητηρίου καί τρίτο χόρτασε τήν πεινώσα ψυχή τους. Ὁδός ἡ πίστη στό Χριστό καί πόλη κατοικητηρίου ἡ ἐκκλησία κι ἐπουράνια Ἰερουσαλήμ καί βλέπε τίνα μισθό ἀπαιτεῖ; Δι' ἔργων εὐεργετούμενους διά λόγων τήν ἀντίδοση ζητεῖ καί κελεύει πᾶσι νά ἐξαγγέλλουν τά γεγενημένα ἀλλά τίνος ἕνεκεν; Καί γιατί; Ὥστε νά γίνονται εὐγνώμονες καί ἑτέρους νά φέρουν στόν ἴδιο ζῆλο.

Ἄς διηγοῦνται οἱ ἐθνῶν χριστιανοί τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ γιατί ὁ Θεός γέμωσε ἀπό ἀγαθά καί τούς φώτισε πού κάθονταν στό σκότος τῆς πλάνης πού εἶναι εἰκόνα τοῦ θανάτου ἐπειδή αὐτή χωρίζει τήν ψυχή ἀπό τήν ἀληθινή ζωή καθώς κι ὁ θάνατος ἀπό τήν πρόσκαιρη αὐτή ἐδῶ κι ἄς διηγεῖται πρός τούτοις καί τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ γιατί αὐτοί ἦταν πεπεδημένοι μέ φτώχεια ἀρετῶν καί μέ σίδηρο δηλαδή μέ ἄλυσο δυνατή καί βαρεία ἁμαρτιῶν ἀφοῦ λέει ὁ Παροιμιαστής σειραῖς τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται καί λύθηκαν ἀπό τά δεσμά αὐτά παρά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἄς διηγοῦνται ἀκόμα οἱ χριστιανοί τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ δηλαδή τό Θεό πού ἔλεγε καί τούς δίδασκε γιά τή σωτηρία τους ἀφοῦ δίδασκε ὁ Θεός ὅλους τους ἀνθρώπους τό καλό καί τήν ἀρετή διαμέσου τοῦ φυσικοῦ λόγου καί τῆς συνειδήσεως καί διαμέσου τοῦ νόμου πού δόθηκε στούς Ἰουδαίους καί διά προφητῶν κι εὐεργεσιῶν κι ἀπειλῶν καί πληγῶν καί τῶν λοιπῶν ἀπό τά ὁποία ὅλα ἕνα πράγμα σπούδαζε νά ἀφανιστεῖ ἡ κακία ὑφ' ὧν ἐκτριβῆναι τήν κακίαν τό σπουδαζόμενον ἦν καί γιατί παρόξυναν τό Θεό ὁ ὁποῖος ἐβούλετο τή σωτηρία τους ἀφοῦ λόγια Θεοῦ πρέπει νά νοοῦμε τόν λέγοντα Θεό ἐδῶ κι ὁμοίως βουλή Ὑψίστου τόν βουλόμενο Ὕψιστο κατά περίφραση.

καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου
παρεπίκρااναν τα λόγια του Θεού

ησθένησαν και ουκ ην ο βοηθών

εκ των αναγκών αυτών έσωσεν αυτούς

Ἡ ψυχή τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστῶν ταλαιπωρήθηκε ἀπό κόπους ἁμαρτίας. Βλέπε πῶς ἀπό φάρμακο σοῦ δείχνει τή φύση τοῦ νοσήματος! Γιατί τό νά πεῖ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἔδειξε ἐξ ἀλαζονείας τήν καταφρόνηση. Κι ἀσθένησαν κατά τήν ψυχή καί κανείς δέν ἦταν νά τούς λυτρώσει ἀπό τήν τυραννίδα τοῦ διαβόλου καί γιά τοῦτο φώναξαν πρός τό Θεό στή θλίψη τους κι ὁ Θεός τούς λύτρωσε ἀπό τίς ἀνάγκες τους καί τοῦτο τό ἴδιο εἶπε καί παραπάνω μᾶλλον τέσσαρες φορές τό λέει στόν παρόντα γιά νά φανερώσει μέ τοῦτο τό μέγεθος τῆς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ κι ὁμοίως τούς λύτρωσε κι ἀπό τό σκότος τῆς πλάνης πού εἶναι ἡ σκιά τοῦ θανάτου ὥστε γιά τοῦτο ἄς διηγοῦνται ὅλοι οἱ ἐθνικοί τά ἐλέη πού ἔκανε ὁ Θεός σ' αὐτούς καί καθώς παραπάνω καί τοῦτο λέχθηκε καί γιά τοῦτο ἄς διηγοῦνται ὅλοι οἱ ἐθνικοί τά ἐλέη πού ἔκανε ὁ Θεός σ' αὐτούς καθώς εἰπώθηκε παραπάνω. Μᾶλλον ὅμως τέσσαρες φορές τοῦτο λέει ὁ προφήτης ὁ παρών γιά νά κάνει αὔξηση τῆς εὐχαριστίας πρός Θεό καί γιατί νά διηγοῦνται τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ δηλαδή τοῦ Χριστοῦ; Γιατί ὁ Χριστός συνέτριψε τίς δυνατές πόρτες καί ἀσύ- ντριφτες τοῦ Ἅδη καί γιατί ὁ Χριστός κατέβηκε στόν Ἅδη καί τίς κατατσάκισε κι ἔβγαλε ἀπό κεῖ τίς ψυχές πού ἦταν κρατημένες κι ὁμοίως τσάκισε καί τούς σιδερένιους μοχλούς τῶν πυλῶν τοῦ Ἅδου καί πόρτες τοῦ Ἅδου καί μοχλοί τό ἄφευκτο καί ἀνελευθέρωτό του Ἅδου ἐπειδή ἀπό κεῖ κανείς δέ μποροῦσε νά ἐλευθερωθεῖ. Διέρρηξε τούς δεσμούς αὐτῶν ἀθρόα ἁμαρτίας καθαίρεση δείχνει καί βλέπεις τήν τάχιστη ἀπαλλαγή; Δέν ἔλυσε δεσμά ἀλλά διέρρηξε δηλαδή μετά πολλῆς ἐξουσίας ἀπό τῶν πολεμίων τούς ἀνήγαγε καί τά δεσμά διέρρηξε

ὥστε νά μή μποροῦν νά δεθοῦν πάλι κι ἕτεροι κι ὅπως ἀκριβῶς δέν εἶπε ἔλυσε ἀλλά διέρρηξε ἔτσι καί τίς πύλες δέν ἄνοιξε ἀλλά συνέτριψε κι οὔτε ἀναίρεσε τούς μοχλούς ἀλλά συνέθλασε.

δια τας ανομίας αυτών εταπεινώθησαν

Ὁ Θεός λοιπόν βοήθησε τούς πιστούς ἐξ ἐθνῶν στόν καιρό πού ἀκόμα περπατοῦσαν στήν ἀνομία. Ἐπειδή ἀκόμα ἁμαρτωλῶν ὄντων Χριστός ὅμως ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε καί ταπείνωση ἡ ἀνομία ἐδῶ καί καλῶς λέει συμφέρεται καί ἄλλος προφητικός λόγος μέ τέτοιο νόημα πώς βαρειά καί κατωφερής ἡ κακία συγκαθέλκει στό βόθυνό της τόν ἐν ὑψηλοῖς ὄντα γιά τήν ὁμοίωση πρός τό θεῖο ἐπειδή εἶναι σάν τό μολύβδινο τό τάλαντο ἡ ἀνομία... ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν ἐφαρμόζεται στό ληστή πάνω στό σταυρό πού μετανόησε ἀφοῦ ἀκόμα ἐν ὁδῷ ἀνομίας πού κατακρίθηκε γιά ληστεία καί ταπεινώθηκε μέ κόλαση γιά τίς ἀνομίες πού 'χε ἀντελάβετο αὐτοῦ ὁ Κύριος λέγοντας σήμερον μετ' Ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Γιατί ταλαιπωρήθηκαν καί φάνηκαν ἄξιοι ἐλέους καί ἀντιλήψεως ἀφοῦ αὐτοί σιχάθηκαν κάθε φαγητό ψυχικό δηλαδή λόγο θεῖο καί διδασκαλία γιά τήν ὑπερβολή τῆς ἀσθενείας τους ἐπειδή αὐτοί δυσαρεστήθηκαν κι ἀηδία- σαν ἀκόμα καί πρός αὐτά τῶν εἰδωλολατρῶν καί φιλοσόφων δόγματα. Δέν ὑπῆρχε ὁ διατρέφων πειρώμενος λόγος γιά τόν ὁποῖο καταψήφισαν θάνατο γιά τό Σωκράτη καί τόν Ἀνάξαρχο ξένη τιμωρία κι ἄλλοι Πυθαγόρα διαδόχους πικρῶς τιμωρώντας πρόωρο θάνατο ἐπέφεραν ἀλλά ὅμως καί σέ τούτους ὁ τῶν ὅλων Θεός παρασκεύασε νά μεταδώσει ἀθάνατη τροφή. Ἔφτασε μέχρι τοῦ θανάτου πυλῶν ὁ Λόγος χείρα σωτηρίας θέλοντας πολύ στούς καταπεπτωκότες μέχρι τούτου νά ἀποστραφοῦν μέ τήν παντοδύναμή Του τροφή γιά τήν ὁποία στόν Ἀδάμ λέχτηκε ἀπό παντός ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ βρώσει φαγῆ ἐπειδή πᾶν ξύλο τό πλήρωμα παντός ἀγαθοῦ ἔτσι κι ἐδῶ ἡ ἀληθής καί παντοδύναμη βρώση πᾶν βρῶμα ὀνομάζεται ἀπό τό λόγο τοῦ ὁποίου ἀποστροφή κάνει ἀσθένεια πού λήγει σέ θάνατο ἀλλά πάλι ἡ φωνή πρός τό Θεό ἀναστρέφει τή συμφορά σέ πανήγυρη καί ἐκέκραξαν πρός Κύριον πᾶν βρῶμα λοιπόν ἡ λογική τροφή ἀφοῦ βδελύχτηκε πᾶν εἶδος ὁ ἄνθρωπος κι οὔτε φυσικό νόμο οὔτε καί γραπτό φύλαξε καί γιά τοῦτο καί ἄγγιξαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Κι ἔφτασαν ἕως τίς πόρτες τοῦ ψυχικοῦ θανάτου πού παραδίδει τίς ψυχές στήν αἰώνια κόλαση καί πόρτες θανάτου οἱ μεγάλες καί θανάσιμες ἁμαρτίες πού φέρνουν τόν ἄνθρωπο κοντά στόν ψυχικό θάνατο καί ὁ ἴδιος ὁ θάνατος ἄλλως κατά περίφραση κι ἔπειτα πάλι οἱ ἐθνικοί φώναξαν πρός τό Θεό στή θλίψη τους καί τούς λύτρωσε. Ἴδε συνεχῶς πῶς τίθεται τῆς θλίψεως τό κέρδος καί γιά τοῦτο καθέκαστο λέει πώς μετά τήν κραυγή σώθηκαν καί πίστεψαν καταφεύγοντας στό Θεό γιά νά δείξει πολλή τήν ὠφέλεια πού ἔγινε ἀπό τήν αἰχμαλωσία

είπε και έστη πνεύμα καταιγίδος

η ψυχή αυτών εν κακοίς ετήκετο

Ὁ Δεσπότης Χριστός πρόσταξε δηλαδή συγχώρεσε καί ὑψώθηκε φορτούνα γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη καί τά κύματα ἐπέβαλεν εἰς τό πλοῖον ὥστε καί αὐτό ἤδη

γεμίζεσθαι –βυθίζεσθαι– καί τά κύματα τότε τῆς θαλάσσης τώρα πολλά ὑψώθηκαν κι ἀνέβηκαν καί πάλι τώρα ταπεινώθηκαν καί κατέβηκαν καθώς ἀκολουθεῖ νά γίνεται στίς μεγάλες φορτοῦνες κατά σχῆμα ὑπερβολῆς λέχτηκε τό ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καί καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων καθώς κεῖνο τό πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι –ν΄/50ός– καί ἐκεῖ ἑωράκαμεν τούς γίγαντας καί ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ἀκρίδες – ΠΔ. Καί πολλά ἄλλα παραδείγματα στήν ΑΓ τέτοιου σχήματος τῆς ὑπερβολῆς. Ἄλλως ἐδῶ οὐρανός ὁ ἀήρ καθό καί πτηνά τοῦ οὐρανοῦ λέγονται καί ἕως οὐρανῶν ἐπί πολύ τοῦ ἀέρος ὑψοῦσθαι καί ἡ κοινή ὁμιλία τῶν ἀνθρώπων τό πολύ ὑψηλό λέει οὐρανό καί ἀπό δῶ κι οἱ παλιοί ἐκεῖνοι εἶπαν γιά τόν πύργο δεῦτε καί οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καί πύργον ὅπου θά 'ναι ἡ κεφαλή ἕως οὐρανοῦ καί ἔστη πνεῦμα καταιγίδος ὄχι στό Θεό ἀλλά ἀνακτέο στόν ἐχθρό ἀφοῦ ἡ φωνή τοῦ ἀντικειμένου ἐργάζεται τό πνεῦμα καταιγίδος καί καταιγίδα ὁ βίαιος ἄνεμος πού δέν πέφτει εὐθεία ἀλλά ὀξέως συστρέφεται κι ὅταν πέσει βιαίως στό ὕδωρ σάν πέτρα μέ βάρος ἐκεῖ μέσα καί σχίζεται ἀναγκαστικά μέ τή βία τοῦ ἀνέμου ὥστε ἡ ἔπαρση σέ ὕψος τέτοιων κυμάτων τῶν παθῶν δηλαδή αἰτία καταβάσεως στήν ἄβυσσο κι ἄβυσσος τό ἐνδιαίτημα τῶν δαιμόνων στήν ΑΓ. Παραινεῖ λοιπόν ὁ λόγος ἄν δεῖς τά πράγματα στά ἔσχατα νά 'ρχονται μή καταπέσεις κι ἔρθεις σ' ἀπόγνωση τάχιστη ἡ μεταβολή γίνεται ὅπως καί στή θάλασσα καί θάλασσα ὁ βίος καί πλοῖα ἐκκλησίες πᾶν πλωτόν συνελθόν οὐ μή ἐνέγκωσι βύρσαν μίας οὐρᾶς αὐτοῦ καί ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλήν αὐτοῦ γιατί ὑπερβολικά μιλώ- ντας ὁποιοδήποτε πλοῖο ἔρθει δέ θά μπορέσει οὔτε τό δέρμα του νά ὑψώσει τῆς οὐρᾶς του κι ὅλα τά ἁλιευτικά πλοιάρια δέ θά μπορέσουν νά σηκώσουν τήν κεφαλή του... καί πᾶσα μηχανή ἀνθρώπων νικᾶται καί δέ μπορεῖ νά βαστάσει ἤ ὑπομείνει τό δέρμα τῆς οὐρᾶς τοῦ διαβόλου ἀλλά τήν κεφαλή του δηλαδή τήν εἰδωλολάτρεια πού ἦταν κεφάλαιο τῆς πονηρίας του αὐτή τή νέκρωσαν οἱ ἁλιεῖς δηλαδή οἱ ἀπόστολοι μέσα στά πλοῖα τῶν ἐκκλησιῶν κι εἶδαν τά ἔργα καί θαύματα τοῦ Χριστοῦ ὅσα στό βυθό δηλαδή βαθειά σοφία οἰκονόμησε γιά τή σωτηρία μας καί κύματα θαλάσσης οἱ πειρασμοί ὅπως ἀκριβῶς γαλήνη τά κύματα ἔτσι κι οἱ πειρασμοί διαδέχονται ἀπό εἰρήνη καί παραβολικῶς τά ἔθεσε ἐδῶ καί διά τούτων διδάσκει πώς νεύει ὁ Θεός καί γίνονται τά λυπηρά καί θυμήρη προσγίνονται καί εὐχάριστα καί νηπενθῆ.

τις σοφός και φυλάξει ταύτα και συνήσει τα ελέη του Κυρίου;

Πάντα τά παραπάνω προφητεύονται γιά τά ἔργα τοῦ Κυρίου καί θά τά δοῦν οἱ εὐθεῖς δηλαδή οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί πού περπατοῦν τήν εὐθεία κι ἴση στράτα τοῦ Κυρίου καί θά εὐφρανθοῦν ἐνῶ ἡ ἀνομία δηλαδή οἱ ἄνομοι κι ἀσεβεῖς θά τά δοῦν ὅλα αὐτά καί θά φράξουν τά στόματά τους μή ἔχοντας τί νά ποῦν ἀπό τό θαυμασμό καί τήν ἀπορία τούς ὅταν δηλαδή δοῦν νά πλατυνθεῖ τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου κι ἡ πίστη τοῦ Χριστοῦ ἕως κι αὐτούς τούς βασιλεῖς κι ἡγεμόνες. Ἀνομία ὄχι ἡ πράξη (ἀδιανόητο θά 'ταν) ἀλλά τόν πατέρα τῆς διάβολο λέει καί διδάσκαλό της σά γυναίκα μαλθακή ὁ νοῦς τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί γεμάτη ἀπό γοητεία πρός ἡδονή καί μολύβδου τάλαντο τό στόμα της φράζει ὁ Κύριος μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέσα μας γιατί ἄν ἔρθει στό νοῦ καί τήν καρδιά πάντα

ρύπο γεννᾶ ὥστε μακάριος ὁ βίος πού τό στόμα τῆς ἀνομίας ὅπως ἀκριβῶς βόρβορη πηγή στό διηνεκές φράζεται καί δέν καταμολύνει μέ τή δυσωδία τόν ἀνθρώπινο βίο κι αὐτή ἡ κορυφή τῶν ἀγαθῶν κεφάλαιο ἐλπίδος καί πέρας μακαριότητος νά μή ἐνοχλεῖσαι διόλου ἀπό τή φύση τῆς κακίας πλέον ἀλλά πᾶσα ἀνομία πού μπορεῖ νά ἐφεύρει ὁ εὑρετής της θά φράξει τό στόμα ἐκεῖνο πού 'γινε ὕλη ἀνθρώπων καταρχάς τοῦ θανάτου. Ὅταν λοιπόν ἐξαιρεθεῖ πᾶν ἀντικείμενο στό καλό ἐκείνη ἐκδέχεται ἡ κατάσταση ὅπου οὐδείς λόγος μηνυτής βρίσκεται. Καί ἐπιφέρει τελευταία ποιός σοφός λοιπόν θά τά παρατηρήσει ὅλα αὐτά ἐάν μόνο πιστεύει ὅτι θά γίνουν; Ἀφοῦ τότε οἱ πιστοί θά τά καταλάβουν τά ἐλέη τοῦ Κυρίου ὅταν αὐτά πληρωθοῦν καί λάβουν ἔκβαση στόν καιρό τους. Διπλή ἡ ἐνέργεια τῆς σοφίας καί ἄλλη ἐρευνητική καί ζητητική συμφερόντων κι ἄλλη φυλακτική εὑρεθέντων ἀλλά ἕνα τό ἔργο της τό ζητητικό ἡ παύση στό μέλλοντα αἰώνα γιατί τί θέλουμε τότε ὅ,τι ζητοῦμε τώρα; Ἐνεργό μόνο τό λειπόμενο πῶς νά φυλαχτεῖ τό ἀγαθό πού πορίστηκε συνεργούσης τῆς σο- φίας καί τίς σοφία; Καί τίς ἀγαθῶν φυλακή; Μή ἀσυνέτως θείας φιλανθρωπίας νά μαστε γιατί ὅποιος κατανοεῖ κρατᾶ τό ἀγαθό πού ἀξιώθηκε ἐνῶ ὅποιος ἀσυνέτως εἶναι τῆς χάριτος θά πάθει ὅ,τι κι ὁ τυφλός πού μαργαρίτη ἤ καί σμάραγδο κι ἄλλο πολύτιμο λίθο ἔλαβε στά χέρια του κι ἀπέρριψε σάν ψηφίδα τυχαία ἀπό ἄγνοια τοῦ κάλλους ἀκουσίως ζημιούμενος ἐπειδή δέ μποροῦν ὅλοι νά κατανοήσουν τή φιλανθρωπία Του καί τίς οἰκονομίες Του οὔτε καί νά φυλάξουν τίς θεῖες νομοθεσίες παρά ἐκεῖνος μόνο πού μέ σύνεση καί σοφία βοᾶ πρός τό Δεσπότη ἀποκάλυψε τούς ὀφθαλμούς μου καί θά κα- τανοήσω τά θαυμάσια του νόμου Σου ὥστε βλέπεις πώς συνέσεως χρεία καί σοφίας γιά νά καταμάθεις τή φιλανθρωπία Του; Καί σύ λοιπόν μάθε πώς σοφός ὁ φύλαξ τοῦ νόμου κι ἄν ἐπιθυμεῖς σοφία ἐργάσου τό νόμο γιατί προκοπή στούς συνετούς ἡ πράξη καί τό κέρδος ὄχι μικρό ἐπειδή ὅταν σύ φυλάττεις τό νόμο ἕτεροι τά ἐλέη κατανοοῦν τοῦ Θεοῦ.

107
ετοίμη η καρδία μου ο Θεός

Μακάριος λοιπόν ὅποιος τόσης μεγαλοφυίας ὥστε ἡ καρδιά του νά ἑτοιμάστηκε νά χωρήσει μέσα της τόν ἀχώρητο πρός εὐφημία τῆς θείας δόξης κι ἔπειτα πλήσθηκε ἡ γλώσσα του ἀγαλλιάσεως καί θείας μελωδίας κι ἔγινε πλῆκτρο ἐξεγειρόμενο σέ δόξα καί συνεξεγειρόμενο ὄρθριο καί μέχρι νά κολληθεῖ στό λάρυγγα ἡ γλώσσα λέγοντας στό Θεό ἑτοίμη ἡ καρδία μου κι ἄλλως πάλι ὅπως ἀκριβῶς καθαρά ἔρια δέχονται βαφές ἐνῶ ρύπος εὐαπόβλητο κάνει τό χρῶμα πάνω του ἔτσι καί τοῦ Χριστοῦ μέθεξη στίς ἅγιες καί καθαρές τίς ψυχές εἰσδύεται γιατί ἅγιο Πνεῦμα φεύγει δόλο καί δέ κατοικεῖ σέ σῶμα κατάχρεω ἁμαρτίας. Αὐτά γράφονται καί στόν νς΄/66ο κι ἕνα καί τό αὐτό τό ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τό ἔλεός Σου πού γράφεται ἐκεῖ καί τό μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τό ἔλεός Σου πού γράφεται ἐδῶ καί τό ἐξεγέρθητι καί τό ἐξεγερθήσομαι μπο- ροῦν νά νοηθοῦν καί γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀφοῦ ὁ προφήτης παρακαλεῖ καί λέει πρός τό Χριστό ἐξεγέρθητι κι ἀνάστηθι Κύριε ὁ ὁποῖος εἶσαι ψαλμώδημα καί μελώδημα δικό μου κι ὁ Χριστός ἀποκρίνεται καί ὑποσχόμενος τοῦ λέει ναί θά ἐγερθῶ κατά τόν καιρό τοῦ ὄρθρου ἐπειδή τότε ὄρθρου δηλαδή βαθέος ἠγέρθη ὁ Κύριος καί

δόξα τοῦ Δαβίδ ὁ Χριστός καθότι ἐκ τοῦ σπέρματός του γεννήθηκε. Αἰσθανόμενος τήν παρουσία τοῦ Πνεύματος προσκαλεῖται τά ζῶντα του ὄργανα τόν κρυμμένο καί φαινόμενο ἄνθρωπο πρός ὑπηρεσία τῆς ὑμνωδίας καί ψαλτήρι οἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς καί κιθάρα τοῦ σώματος οἱ αἰσθήσεις πού διεγείρει ὁ προφητάναξ γιά τή μέλλουσα νά γίνει ἐπίνοια τοῦ θείου Πνεύματος. Μακάριος ὅποιος ἑτοιμάζει στό Θεό τήν καρδιά του γιατί θά 'χει ἔνοικό του καί διπλή ἑτοιμασία ὀφείλει ὁ καθένας μας νά προσφέρει ὅπως ἀκριβῶς οἱ μέλλοντες νά ὑποδεχτοῦν βασιλέα ἑτοι- μάζουν τόν οἶκο καί πρῶτα καθαρίζουν καί ἔπειτα σκεύη ἀποθέτουν γιά τή χρεία ἔτσι κι ἐμεῖς διπλή ἑτοιμασία στό Θεό παρασκευάζουμε ὀφειλόντως μία καθαρίζοντας τίς καρδιές μας ὡς ναό καί ἔπειτα μέ ἀρετές καί πράξεις ἀγαθές φέρουμε καί ἔτσι ὁ Θεός θά ἐνδημήσει καί σέ μᾶς μόνο ἀλλά καί θά διαμείνει γιά χρόνο. Δόξα πάλι ἡ θεωρητική καί πρακτική ἕξη κατά τήν ὁποία διάκειται πρός τήν ἠθική καί διανοητική ἀρετή. Ἐξεγέρθητι λοιπόν ἀλλά ἀπό ποῦ; Ἐκ τῶν νεκρῶν στούς ὁποίους κατῆλθε ὁ Χριστός κι ἐπισκέφτηκε κι ἀπό κεῖ ἐξανίσταται γιά νά ἀναληφθεῖ ὥστε νά μέλλουμε νά κοινωνοῦμε τῆς δόξης Του ἐν οὐρανοῖς βούλεται ἀφοῦ οὔτε μᾶς συνήγειρε μόνον ἀλλά καί συγκάθισε κιόλας στά δεξιά Του στά ἐπουράνια.

υψώθητι επί τους ουρανούς ο Θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου

εν τω Θεώ ποιήσομεν δύναμιν και αυτός εξουδενώσει τους εχθρούς ημών

Κι αὐτά πάντα γράφονται παρομοίως στόν νθ΄/59ο ἄν καί διαφέρουν λίγο τοῦτα ἀπό κεῖνα κατά τίς λέξεις κι ὄχι τήν ἑρμηνεία γιατί ἔχουν ἕνα καί τό αὐτό νόημα καί μή θαυμάσεις ἀναγνώστη ἄν ὁ προφήτης γράφει πολλές φορές τά ἴδια λόγια σέ διάφορους ψαλμούς ἐπειδή τοῦτο εἶναι ἰδίωμα καί συνήθεια στήν ἑβραϊκή γλώσσα καί μάλιστα στούς θείους προφῆτες νά ταυτολογοῦν καί νά παλλιλογοῦν γιά περισσότερη κατάληψη τῶν ἀκουόντων.

108
2ελάλησαν κατ εμού γλώσσα δολία

Ἁμαρτωλός καί δόλιος ἐδῶ ὁ Ἰούδας πού ἄνοιξε τό στόμα κατά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί συνελάλησε μέ τούς ἀρχιερεῖς καί πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ περί τῆς προδοσίας. Τόν Ἰούδα αἰνίσσεται τοῦ ὁποίου τό στόμα πρότερα ὡς ἁμαρτωλοῦ καί δεύτερον ὡς δολίου κατά τοῦ Κυρίου νά ἀνοίγει βρίσκουμε γιατί ὡς ἁμαρτωλός καί παράνομος ἔλεγε στούς Ἰουδαίους τί θέλετέ μοι δοῦναι κἀγώ Αὐτόν παραδώσω ὑμῖν; Καί ὡς δόλιος πάλι Ραββί ἔλεγε πρός τόν Ἰησοῦ καί κατεφίλει Αὐτόν ἀρραβώνα ἔτσι δίνοντας τό φίλημα τῆς προδοσίας.

επολέμησάν με δωρεάν

αντί του αγαπάν με ενδιέβαλλόν με

εγώ δε προσηυχόμην

μίσος αντί της αγαπήσεώς μου

διάβολος στήτω εκ δεξιων αυτού

η προσευχή αυτού γενέσθω εις αμαρτίαν

γενηθήτωσαν ι ημέραι αυτού ολίγαι
η γυνή αυτού χήρα

εκβληθήτωσαν εκ των οικοπέδων αυτών

διαρπασάτωσαν αλλότριοι τους πόνους αυτού

μη υπαρξάτω αυτώ αντιλήπτωρ

13εν γενεά μιά εξαλειφθείη η το όνομα αυτού

η αμαρτία της μητρός αυτού μη εξαλειφθείη

εξολοθρευθείη εκ γης το μνημόσυνον αυτών

Ὁ Ἰούδας κι οἱ Ἰουδαῖοι λάλησαν ἐναντίον Μου κατασκευάζοντας δολιότητες καί λέγοντας λόγια μίσους γιατί οἱ Ἰουδαῖοι πολλάκις περικύκλωσαν τόν Κύριο λέγοντας τέτοια λόγια μίσους προξένα κατηγορώντας καί ὑβρίζοντας καί ἐρωτώντας μέ κακοήθεια καί πονηρία καί πολεμώντας ματαίως καί χωρίς καμιά αἰτία εὔλογη. Βλέπεις πονηρία ἐπιτεταμένη; Τοῦτο μάλιστα παροξύνει τό Θεό ὅταν τά φαῦλα ἐργάζονται οἱ μετιόντες ἀπό βουλῆς καί σκέψεως καί πολλῆς τῆς γυμνασίας ἀφοῦ ἕτερο εἶναι νά ὑποσκελιστεῖ κανείς συναρπαγείς καί ἀπατηθείς κι ἕτερο ἔργο νά κάνει τήν πονηρία κι ὑπάρχει κι ἕτερο πάλι ἔγκλημα μέγιστο ὅταν καί κατά τοῦ μή πονη- ρευομένου πονηρεύονται καί κατά τοῦ εὐεργέτου καί μᾶλλον ἄξιου φιλεῖσθαι ὥστε οὐδεμία ἔχοντας ἔχθρα ἤ μίσους ὑπόθεση κι ὅμως Τόν μισοῦσαν βουλόμενοι νά Τόν θανατώσουν κιόλας καί κύκλωσαν καί μέ λόγια μίσους ὅταν στό συνέδριο τῆς αὐλῆς τοῦ Καϊάφα περιτριγύρησαν κι ἤγειραν ψευδομαρτυρίες ἀλλά καί λάλησαν καί κατ' Αὐτοῦ μέ γλώσσα δόλια ὅταν ὁ ἀρχιερεύς ἀνέστη καί ἔλεγε πρός Αὐτόν ἐξορκίζω Σέ κατά τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ Σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γιατί ὄχι βουλόμε- νοι νά μάθουν ἀλλά νά πλέξουν ἔγκλημα βλασφημίας ὅπως νόμιζαν ζη- τοῦσαν τέτοια νά μάθουν.

Οἱ Ἰουδαῖοι τόν καιρό πού ἔπρεπε νά Μέ ἀγαποῦν γιατί καθημερινῶς τούς εὐεργετοῦσα μέ λόγο καί ἔργο αὐτοί ὅμως ὅλο τουναντίον Μέ συκοφαντοῦσαν καί διέβαλλαν ὀνομάζοντάς Με πλάνο καί παράνομο καί ἀντίθεο. Ἐπειδή πρέπει νά ἀγαπᾶ Αὐτόν ὡς εὐεργέτη κι ὄχι μόνο σωμάτων ἀλλά καί τῶν ψυχῶν ἰατρό ἐνῶ ἐκεῖνοι

διαβολές ἔρραβαν κατ' Αὐτοῦ καί διέβαλλαν πρός τόν Πιλάτο. Πλήν Ἐγώ δέ μνησικάκησα πρός αὐτούς ἀλλά παρακάλεσα κιόλας γι' αὐτούς ἀφοῦ ὁ Κύριος νομοθέτησε στό εὐαγγέλιο νά προσευχόμαστε γιά κείνους πού μᾶς ἐπηρεάζουν καί μᾶς ἐνοχλοῦν μέ οἱονδήποτε τρόπο καί προσευχήθηκα ἐπικαλούμενος τήν παρά Σου βοήθεια Πάτερ Μου ἀφοῦ διηγοῦνταν οἱ εὐαγγελιστές ὅτι διαφόρως καί πολλάκις ὁ Κύριος προσευχήθηκε στόν Πατέρα.

Οἱ Ἰουδαῖοι κατασκεύασαν ἐναντίον Μου κακά ἀντί γιά τίς εὐεργεσίες πού ἔλαβαν παρ' Ἐμοῦ καί ἀντί τῆς ἀγάπης πού Ἐγώ εἶχα πρός αὐτούς αὐτοί τουναντίον Μέ μίσησαν.

Τό κατάστησον καί τά ὅμοια κατά τό σχῆμα μόνο εἶναι προστακτικά ἤ εὐκτικά καί λέγονται προφητικῶς καί ἔχουν σημασία μέλλοντος χρόνου ἀντί καταστήσεται καί στήσεται γιατί λέει θά κατασταθεῖ ὁ ἁμαρτωλός δηλαδή ὁ διάβολος στόν Ἰούδα ἐπειδή εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. Καί ἄλλως κατάστησον ἀντί παραχώρησον νά κατασταθεῖ σ' αὐτόν κατά τό ἰδίωμα πού ἔχει ἡ ΑΓ νά ὀνομάζει τήν παραχώρηση τοῦ Θεοῦ ὡς ἐνέργεια καθώς πολλάκις προείπαμε. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θεός προσαγορεύεται δίκαιος καί πώς χαίρει μέ τή δικαιοσύνη ὥστε νά λέγεται δίκαιος ὁ Κύριος καί δικαιοσύνας ἠγάπησε ἔτσι κι ὁ διάβολος ἁμαρτωλός ὡς φιλαμαρτήμων καί ὄχι μόνο αὐτός ἁμαρτάνοντας ἀλλά εἰσηγούμενος νά ἁμαρτάνουν κι ἄλλοι καί τοῦτον τόν Ἰούδα βούλεται καταστῆναι τέτοιο ὥστε νά ἄρχει αὐτοῦ ὅπως ἀκριβῶς καί στούς δαίμονες ἐπειδή τῆς μερίδος του ὅπως ἀκριβῶς καί κεῖνος ὁ προδότης ἔγινε. Ὁ διάβολος θά σταθεῖ ἀπό τά δεξιά τοῦ Ἰούδα δηλαδή θά τόν οἰκειωθεῖ ἐπειδή τό τῶν δεξιῶν στάσιμο στούς οἰκείους ἀποδίδεται. Ἵσταται ἐκ δεξιῶν ὁ διάβολος παραλύοντάς τα δηλαδή τίς ἀγαθές του πράξεις ἀποσυλώντας ἐπειδή πολεμεῖ ὄχι μέ σκαιά πράγματά μας ἀλλά δεξιά κι ἐπαινούμενα κι ὄχι μόνον μαθητής ἦταν καί πρόδωσε τό διδάσκαλο ἀλλά οὔτε φιλαργυρίας μποροῦσε τό πάθος νά προβάλει ἀφοῦ τό γλωσσόκομο ὁ Χριστός συγκαταβαίνοντας στήν ἀσθένειά του ἐμπιστεύτηκε ὥστε οὔτε ἐνδεής χρημάτων ἦταν ὁ προδότης κι ὄχι πᾶσι τά ἴδια δεξιά ἀλλά στό σπουδαῖο τά νοητά καί ἀρετῆς ἐνῶ στό φαῦλο τά αἰσθητά καί κακίας κι ἔτσι ἵσταται στά δεξιά τοῦ ἁγίου ὁ Θεός καί τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὁ διάβολος. Καί γιά τοῦτο κι οἱ δίκαιοι παρά τῷ Θεῷ τῆς δεξιᾶς ἀξιώνονται στάσεως καί νοεῖται καί ἑτέρως ὅτι στήσεται ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ὁ διάβολος τουτέστι τίς δεξιές του πράξεις ἀποκλέπτοντας κι ἄν εἶναι καί γραμμένο περί τοῦ Ἰησοῦ τοῦ μεγά- λου ἀρχιερέως πώς ὁ διάβολος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ ἐκεῖ προστίθεται καί τοῦτο τό ἀντίκεισθαι Αὐτῷ καί ἔδειξέ μοι Κύριος τόν Ἰησοῦν τόν ἱερέα τόν μέγαν ἑστώτα πρό προσώπου Ἀγγέλου Κυρίου καί ὁ διάβολος εἱστήκει ἐξ δεξιῶν Αὐτοῦ του ἀντικεῖσθαι Αὐτῷ δηλαδή στάθηκε στά δεξιά Του μα- χόμενος καί πολεμώντας τίς δεξιές Του πράξεις.

Ὅταν ὁ Ἰούδας κρίνεται ἀπό τή συνείδησή του θά ἐξέλθει κατακριμένος καί ἀπό τό συνέδριο τῆς συνειδήσεως καί τῶν Ἰουδαίων γιατί ἔχει γραφεῖ ὅτι μεταμεληθείς

ἀπέστρεψε τά τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεύσι καί τοῖς πρεσβυτέροις λέγων ἥμαρτον παραδούς αἷμα ἀθῶον οἱ δέ εἶπον τί πρός ἡμᾶς; Σύ ὄψει. Κατεκρίθη δηλαδή ὁ ἄθλιος καί ἀπό τή δική του συνείδηση καί ἀπό τούς Ἰουδαίους καί κατηγορίας καί κατακρίσεως λόγος τό Σύ ὄψει. Στό μέλλον κριτήριο οὐδένα θά 'χει λόγο ἀπολογίας ἐπειδή καί τόν ἀγάπησε ὁ διδάσκαλος καί χρημάτων ἔνδεια δέν εἶχε καί τοῦ ἐμπιστεύτηκε καί τό ταμεῖο. Ἡ προσευχή τοῦ Ἰούδα θά γίνει σέ ἀποτυχία γιατί ὅταν ἔκλινε στό μέρος τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ βέβαια προσευχήθηκε κι αὐτός μαζί τους νά ἐξολοθρευτεῖ ὁ Χριστός καί τό μνημόσυνό Του καί ὁ Ἰούδας δέ θά πετύχει κεῖνο πού ζητεῖ γιά τή δυστροπία του. Κι αὐτή ἡ προσευχή λογίζεται ἁμαρτία ἐφόσον προσέρχονται ἀσεβῶς καί προσθήκη κακῶν τότε γίνεται γιατί ἀναξίως προσομιλοῦν μέ τό Θεό καί τί ἀγαθό φιλάργυρος μπορεῖ νά προσευχηθεῖ; Κι ἀντί γενήσεται πάσης ἀπολογίας ἔρημος ὁ προδότης καί γιατί κρινόμενος κατακρίνεται καί ἡ προσφερομένη προσευχή ὑπ' αὐτοῦ αὐξάνει τήν κατηγορία ἀφοῦ δέν ἀγνοοῦσε τόν εὐεργέτη ἀλλά καί θείων ἀπόλαυσε λόγων καί θαυμάτων μεγίστων ὄχι μόνο αὐτόπτης ἀλλά καί αὐτουργός ἔγινε λαβών ἐξουσία παρ' Αὐτοῦ.

Γρήγορα θά πεθάνει ὁ Ἰούδας γιατί ὕστερα ἀπό τήν προδοσία λίγο ἔζησε κι εὐθύς πῆγε καί κρεμάστηκε καί τήν ἀποστολική ἐπισκοπή του θά λάβει ἄλλος ὁ Ματθίας δηλαδή ἀντί τοῦ Ἰούδα κληρωθείς γιατί οἱ ἀπόστολοι ἦταν ἐπίσκοποι καί φύλακες καί ποιμένες τῶν πιστῶν στό Χριστό. Κι αὐτά ὄχι μόνο γιά τόν Ἰούδα ἀλλά πᾶσι ἀπίστοις συνέβη Ἰουδαίοις γιατί ὀλίγων μετά τό Σταυρό ἐτῶν διελθόντων –40 δηλαδή– ἀνάστατο τό γένος ἅπαν ἔγινε κι ἄλλοι ἀναιρέθηκαν κι οἱ γυναῖκες τους μετά τῶν παίδων ἐξαν-δραποδίστηκαν κι οἱ χριστιανοί διαδέχτηκαν τήν ἐπισκοπή τους ὥστε προδότου παντός τῆς ἀληθείας γίνονται οἱ ἡμέρες του λίγες ἐκεῖνες πού θά 'χε προτοῦ προδώσει τήν ἀλήθεια φωτιζόμενος ὑπό τοῦ ἀληθινοῦ φωτός καί ἐπειδή χειροτονήθηκε αἰωνίως ἀπόστολος ὅπως ἀκριβῶς κι οἱ λοιποί ἀπόστολοι λίγες μέρες μέχρι τήν προδοσία φύλαξε τό ἀξίωμα.

Τό ρητό ἐδῶ καί τά ἀκόλουθα δέ νοοῦνται γιά τόν Ἰούδα ἐπειδή δέν ἀναφέρεται τίποτε στήν ΑΓ περί γυναικός καί τέκνων του καί γιά τοῦτο προφητεύει γιά ἄλλον πού ἐπεβούλευσε τήν ἱεροσύνη κι ὕστερα ἀφοῦ γύρισαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπό τή Βαβυλώνα στά Ἱεροσόλυμα στόν ὁποῖο κι ἐκπληρώθηκαν φανερῶς ὅλα αὐτά. Κι οἱ φιλοπονότεροι γνωρίζουν καλά πώς ἔτσι ἔγινε κι ἱστορικῶς λέει ὁ χρυσορρήμων κι ἄλλος πώς πλήν εὐλόγως καί ρητῶς κατά λέξη ψιλή κατά τοῦ προδότου ἐκπληρώθηκαν μετά τήν ἀνάρτη- σή του ἅμα ὀρφανῶν γενομένων τῶν παιδιῶν του καί τῆς γυναικός του ἐν χηρείᾳ καταστάσης... ὑπάρχει καί ὠφέλιμη ὀρφάνεια ὅπως δείχνει ὁ παρών στά τέκνα τῶν Ἰουδαίων ἐπευχόμενος στέρηση ἀπό τοῦ πονηροῦ τους πατρός ὥστε νά μή μποροῦν νά ἔχουν διδάσκαλο πονηρό τοῦ βίου τους γιά τή νόσο τῆς φιλαργυρίας τοῦ κλέφτη καί προδότη τά ὀνείδη καταδεξάμενοι.

Οἱ υἱοί τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τήν ἱεροσύνη ἐνοχλούμενοι θά ἀναχωρήσουν ἀπό τό

σπίτι τους καί θά γίνουν προσαῖτες δηλαδή ζητοῦλοι καί κοντά στήν ὀρφάνια θά πάθουν καί φυγή καί φτώχεια καί θά διωχτοῦν ἀπό τά οἰκόπεδά τους χωρίς νά ἀφήνονται ἀπό τούς ἄλλους νά κατοικήσουν σ' αὐτά κι οἰκόπεδα τά ἐρείπια καί καταγκρεμισμένα σπίτια γιατί κι οἱ υἱοί τέτοιου ἀνθρώπου θά τιμωρηθοῦν ἐπειδή συγκοινώνησαν ἀπό τήν κακία τοῦ πατρός τους.

Ὁ δανειστής του πάλι θά ἐρευνήσει μετά τό θάνατό του ὅσα ὑπάρχοντα ἔχει ζητώντας τά δάνεια πού τοῦ ἔδωσε ὅταν ἀκόμα ζοῦσε. Κι οἱ ξένοι καί ἀσεβεῖς θά διαρπάσουν ὅσα τοῦ ἔμειναν μετά τήν ἀποπλήρωση τοῦ δανειστοῦ. Αὐτά λέγονται καί περί τῶν Ἰουδαίων πού τούς ἅρπαξαν οἱ Ρωμαῖοι τούς πόνους κι ἔτσι συγκρούσας πράκτωρ πάντα τά ὑπάρχοντα αὐτῷ καί πράκτορες οἱ βασιλεῖς τῶν Ρωμαίων ἐπισπραττόμενοι τούς φόρους κι αὐτοί λοιπόν διαρπασαν ἅπαντα ἀκριβῶς ἐρευνήσαντες ὡς καί τά κρυμμένα νά βροῦν καί νά σφετεριστοῦν.

Δέ θά βρεθεῖ μετά τό θάνατό του κανείς βοηθός κι ὑπερασπιστής του μήτε καί θά ἐλεήσει κανείς ἤ συμπονέσει τά ὀρφανά του γιατί κι αὐτά μέθεξαν ἀπό τήν πονηρία τοῦ πατρός τους. Καί τούτων γενομένων καί τῶν πολεμίων τά προσήκοντα τούτοις διένειμαν κι οὐδείς ἐπίκουρός τους οὔτε καί φειδοῦς ἀξιώθηκαν οἱ παῖδες τους ἀφοῦ Θεοῦ ἀποστραφέντος αὐτούς Ἐκείνου Τοῦ οἰκτίρμονος καί εἰπόντος ἰδού ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος τίς ἔμελλε νά τούς οἰκτείρει πλέον καί νά συμπαθήσει;

Τά τέκνα λοιπόν θά ἐξολοθρευθοῦν ὄχι ἁπλῶς ἀλλά ἄγονα χωρίς νά ἀφήσουν διάδοχους τοῦ γένους τους γιατί ἀκολούθως θά ἐξαλειφθεῖ τό μνημόσυνό του σέ μία μόνη γενεά περιοριζόμενο δηλαδή στῶν τέκνων του μόνο χωρίς νά μείνουν ἐγγόνια του. Κι αὐτά λοιπόν ἐκπληρώθηκαν καί στούς Ἰουδαίους τῶν ὁποίων καί τό ὄνομα ἐξαλείφτηκε σέ μία γενεά καθότι μετά 40 ἔτη ἀπό τήν ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ πανωλεθρία ὑπέμειναν καί οὔτε βασιλεῖς ἔχουν ὥστε οὔτε καν ὄνομα Φαρισαίου καί ἄλλων νά ὑποληφθεῖ.

Θά ἐνθυμηθεῖ ἡ ἀνομία τῶν προγόνων του δηλαδή τοῦ πατρός του καί τοῦ πάππου του ἐπειδή κι ἐκεῖνοι συνήργησαν μαζί του καί τόν μαθήτεψαν τήν κακία καί θά ἐνθυμηθεῖ ἡ ἁμαρτία του ἀντί δέ θά παραβλεφθεῖ κι οὔτε θά συγχωρεθεῖ ἀλλά οὔτε καί τῆς μητρός του γιατί κι ἐκείνη παρομοίως μέ τούς προγόνους του θά κατακριθεῖ καί ἀνομία κι ἁμαρτία ἐδῶ νά συνεργήσουν καί νά μαθητέψουν τήν κακία του. Καί τοῦτο πάλι ἐκπληρώθηκε στό λαό τῶν Ἰουδαίων ἁμαρτία πατέρων στίς κεφαλές τους νά 'ρθει ἔλεγαν κι ἀπέκτειναν καί τούς προφῆτες τους κατά τό λεχθέν ὑπό Κυρίου πώς πᾶν αἷμα δίκαιο ἐκχυθέν ἀπό Ἄβελ ἕως Ζαχαρίου ἐκδικηθήσεται ἀπό τῆς γενεᾶς ταύτης ὅπως ἀκριβῶς λοιπόν πατέρων ἀρετή πολλάκις καί πλημμελήσαντες παῖδες ἐξαγόρασε κι ὠφέλησε ἔτσι καί πονηρία πατέρων ἐπάγει τιμωρία στά ἴδια τους τά παιδιά ὅπως τούς Ἰουδαίους ἡ πίστη τοῦ Ἀβραάμ καί τό Σολομώντα ἡ εὐσέβεια τοῦ Δαβίδ ἔτσι πάλι καί πονηρία πατέρων ἀντίστροφα γιατί οὐδεμία οὐδαμόθεν φειδοῦς ἀφορμή ὑπάρχει ἐκεῖ καί πατέρες Ἰουδαίων πού κατά διάφορες ἐποχές δυσσεβεῖς ἔγιναν καί μητέρα πάλι ἡ

συναγωγή ἡ πονηρά καί ἡ Ἱερουσαλήμ ὅπου κατά Χριστοῦ μιαιφονία τόλμησαν τό μίσος καί πατέρες καί τοῦ Ἰούδα οἱ γεννήσαντες κατά προδοσία αὐτόν καί διά δόσεως ἀργυρίων παρορμήσαντες κι ἀκόμα κι ὅποιος ἔβαλε στήν καρ- διά του σατανᾶ νά προδώσει τόν Κύριο κι ὅσοι σοφία εἶχαν τοῦ αἰῶνος τούτου ἄρχοντες εἰ ἔγνωσαν οὐκ ἄν τόν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.

Ἡ ἀνομία κι ἡ ἁμαρτία τῶν προγόνων του δέ θά λησμονηθοῦν ἀλλά πάντοτε θά βρίσκονται κοντά στό Θεό καί θά ἐξολοθρευτεῖ ἀπό τή γῆ τό μνημόσυνό του δηλαδή τοῦ Ἰούδα γιατί ἐπέστρεψε ὁ προφήτης στόν Ἰούδα τήν προφητεία ἐπειδή κι αὐτό εἶδος προφητείας εἶναι νά διακόπτουν οἱ προφῆτες τήν ὑπόθεση ἐντωμεταξύ βάζοντας ἄλλη ὑπόθεση καθώς διδάσκει αὐτούς τό μέσα τους λαλοῦν Πνεῦμα Ἅγιο καί θά ἐξολοθρευτεῖ τό μνημόσυνο τοῦ Ἰούδα ἐπειδή μήτε τό κτῆμα καί ὑποστατικό του μήτε τό κατά διαδοχή γένος του θά σώζει τήν ἐνθύμησή του. Ἀπό δῶ δῆλο πώς ὄχι μόνο περί τοῦ Ἰούδα ἀλλά περί πάντων τῶν ἀπιστησάντων διῆλθε κι ἀπό ἑνικό πρόσωπο στό πληθυντικό μετέφερε ἀφοῦ δέν εἶπε πλέον τό μνημόσυνον αὐτοῦ ἀλλά αὐτῶν καί ἐξο λοθρευθείη ἐκ γῆς ἀλλά ποιᾶς γῆς; Τῆς γῆς τῶν ζώντων περί τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος προφητάναξ ἔλεγε πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τά ἀγαθά τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων καί θά ἐξαλειφθεῖ καί ἀπό τή γῆ αὐτή τό ἐπ' ἀγαθῷ μνημόσυνο τοῦ Ἰούδα καθότι τώρα ἀναφέρεται ἡ ἐνθύμησή του ἀλλά ἐπί κακῷ ὅμως.

ηγάπησε κατάραν

ουκ ηθέλησεν ευλογίαν και μακρυνθήσεται απ' αυτού

ενεδύσατο κατάραν ως ιμάτιον

Ἀπό δῶ σαφῶς τό εὐκτικό μετέβαλε σχῆμα καί προαγορευτικῶς ἀμφότερα ἔθεσε πώς καί τήν κατάρα πού ἀγάπησε θά λάβει ἀντί εὐλογίας πού δέ θέλησε νά λάβει θά στερηθεῖ καί ποιά κατάρα; Τοῦ Μονογενοῦς πού ἄκουσε ὅταν μελέτησε τήν προδοσία οὐαί τῷ ἀνθρώπω ἐκείνω δι' οὗ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καί καλό θά 'ταν νά μήν εἶχε γεννηθεῖ ὁ ἄνθρω- πος ἐκεῖνος. Εὐλογία δέ θέλησε πού εἶπε ὁ Θεός στό πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος πρός τόν Ἰακώβ ὁ εὐλογῶν σε εὐλογημένος κι εὐλογία καί τῶν ἀποστόλων

λέει πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἐξεφώνησε Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὑμεῖς οἱ ἀκολουθή- σαντές Μοι καθίσεσθε ἐπί δώδεκα θρόνους κρίνοντες τάς δώδεκα φυλᾶς τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Ἰούδας διά τῶν ἔργων ἀγάπησε καί ἕλκυσε στόν ἑαυτό του τήν κατάρα ἀλλά δέ θέλησε καί ἀποστράφηκε τήν εὐλογία καί γιά τοῦτο ἕως τή σήμερον ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί τόν καταρῶνται τόν ταλαίπωρο καί κανείς δέ βρίσκεται νά τόν εὐχηθεῖ γιατί ἐνεδύθη ὁ δείλαιος τήν κατάρα σά φόρεμα κι ἔνδυμα ὅλο διόλου συνέχον καί μή χωριζόμενο ἀπ' αὐτόν καί τήν ἐνεδύθη διαμέσου τοῦ μίσους τῆς παραδόσεως δηλαδή γιατί ὅλοι τόν καταρῶνται μισώντας τον ὡς προδότη τοῦ Κυρίου καί γιά τοῦτο κι ἡ κατά- ρα εἰσῆλθε σά νερό στά ἐντόσθιά του καί δέν τόν περιέλαβε ἀπέξω μόνο κι ὄχι μόνο αὐτό ἀλλά καί

ἕως τά ὀστᾶ του ἔφτασε κι αὐξάνει τό πράγμα γιά νά δείξει τό μέγεθος τῆς κατάρας καί διά τοῦ νεροῦ αἰνιγματωδῶς φανερώ- νει τό δυνατό της ἐνῶ διά τοῦ ἐλαίου τό δυσκολοεξάλειπτό της καί στέρεο. Ὄχι μόνον ἔξωθεν ἀλλά καί ἔσωθεν περίκεινται οἱ Ἰουδαῖοι τά κακά καί ὑπό τούτων σά νερό περικλύζονται κι ἔπειτα ἐπειδή τό ὕδωρ ὁδεύει στό σῶμα καί βρέχει δέν ἔχει μόνιμη ὑγρότητα καί ὡσεί ἔλαιο ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ ἀφοῦ τό ἔλαιο ἐπιπλεῖστον ἐπιμένει στό σῶμα κι ἐπῆλθε φορά κακῶν ὕδατος σφοδρότητα καί ἐλαίου μιμουμένη μόνιμο κι ἔγκατα οἱ λογικές ψυ- χικές δυνάμεις ἐπειδή συνεχῶς μεταβάλλονται κι ὀστᾶ οἱ πρακτικές ὡς ἰσχυρές ἀλλά καί ἀντί ποτοῦ ἀληθῶς ἡ κατάρα πίνεται ἀπό Ἰούδα καί Ἰου- δαίους κι ἀντί ἀλοιφῆς χρίονται κι ἀντί ἱματίου περιβάλλονται καί τό αἴτιο πώς γιά εὐλογία Χριστός πρῶτα ὑποσχέθηκε παντί κόσμῳ νά δωρήσει καί αὐτοί παραιτήθηκαν.

ρύσαι με ότι πτωχός και πένης ειμι εγώ

Λέγεται καί στόν κα΄/21ο ῥῦσαι ἀπό ρομφαίας τήν ψυχήν μου καί στό εὐαγγέλιο Πάτερ σῶσόν Με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης κι ὁμοίως νῦν ἡ ψυχή Μου τετάρακται καί περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή Μου ἕως θανάτου.

τα γόνατά μου ησθένησαν από νηστείας

εσάλευσαν κεφαλάς αυτών

βοήθησόν μοι Κύριε ο Θεός μου και σώσόν με κατά το έλεός σου

Τά γόνατά Μου ἀσθένησαν ἀπό τή νηστεία ἐπειδή ὁ Δεσπότης μας Χριστός ἔζησε ζωή στενή καί μέ δίαιτα σκληρή ἀναλουστα κι ἀνεπιμέλητα καί μάρτυς τούτων ἡ νηστεία ἡ τεσσαρακονθήμερη κι οἱ κρίθινοι ἄρτοι καί τά στάχυα πού ἔτριβαν οἱ μαθητές Του γιά τήν πείνα ἄν καί κατ' οἰκονομία μερικές φορές μεταλάβαινε καί ἀπό τράπεζα ἱλαρότερη καί ἡ σάρκα Μου ἀλλοιώθηκε σέ σκληρότητα καί δυσμορφία γιά τήν ἔλλειψη ἐλαίου δηλαδή γιά τήν ἀναλειψία ἐπειδή κι οἱ παλιοί ὅταν λούζονταν ἀλείφονταν καί μέ λάδι. Ἡ σάρξ μου ἀλλοιώθηκε ἀπό ἀναλειψία καί τροπολιγικῶς πάλι ὁ πάσης ἀπεχόμενος κακίας καί νηστεύοντας καθιστά πάσης κακίας ἀπέχοντας μέ ἑκάστη αἴσθηση τά εἰσαγόμενα αἰσθητά εἴδωλα πρός τήν ψυχή τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας ἀσθενῆ τά γόνατα δηλαδή τίς ὑπερειστικές ἕξεις τῶν παθῶν ὥστε μηκέτι νά μποροῦν τίς φαύλων ἐνέργειες εὐκινήτως διαλλεσθαι καί τίς ἀπρεπεῖς καί φθοροποιές κακίας ἀποτελώντας. Καί σάρξ ἐδῶ ἡ ἐπιθυμητική δύναμη κι ἔλαιο φαῦλο ἡ λειότητα τῶν ἡδονῶν πού πιαίνει. Κι ὅποιος περιέκοψε τίς ἀφορμές πρός ἡδονή ἀλλοιώνει τή σάρκα δηλαδή τήν ἐπιθυμητική δύναμη πρός Θεό μεταφέροντας κι ἄν εἶσαι κεκοπιακώς ἀπό τήν ὁδοιπορία πού λέει ὁ Ἰωάννης κάθεται ὁ Χριστός κι οὐδέν θαυμαστό καί ὑπό νηστείας νά ἀσθενήσουν τά γόνατα ἀφοῦ σέ βεβαίωση τῆς σαρκός πού ἀνέλαβε κι ὑπέμεινε χωρίς ἁμαρτία τά ἀνθρώπινα καί ὁ προφήτης Δανιήλ ἀλείφονταν μέ ἔλαιο κατά τήν παλαιῶν συνήθεια καί γιά τοῦτο καί ὅταν νήστευε καί προσεύχονταν γιά τό λαό τοῦ Ἰσραήλ οὔτε καν ἀλείφονταν... καί ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην.

Ἐγώ ἔγινα στούς μιαιφόνους Ἰουδαίους ὄνειδος καί ἐξουδένημα γιατί Τόν ὀνείδιζαν οἱ Ἰουδαῖοι καί Τόν περιέπαιζαν καί βλέποντάς Με κρεμάμενο στό Σταυρό κινοῦσαν τίς κεφαλές τους οἱ δέ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν Αὐτόν κινοῦντες τάς κεφαλάς αὐτῶν καί λέγοντες ὁ καταλύων τόν ναόν καί ἐν τρισίν ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον Σεαυτόν. Ὅποιος ἔφυγε τῶν δαιμόνων τήν κακία μέ μνῆμες προλαβόντων ἁμαρτημάτων δαιμόνων κακία ὀνειδίζεται ὑπ' αὐτῶν γιατί ἐπιχειροῦν νά σέ φέρουν σέ ἀπόγνωση πώς τάχα δέν ὑπάρχει ἄφεση ἁμαρτιῶν κι ὄνειδος στούς δαίμονες καί κεῖνος πού μέ ἀρετές τά ἤθη τοῦ σώματος καί ψυχῆς κινήματα θεοφιλῶς ποιμαίνει ἀφοῦ βδέλυγμα στούς Αἰγυπτίους πᾶς ποιμήν προβάτων καί κεφαλές πονηρῶν δαιμόνων οἱ ἀρχές τῶν παθῶν πού κινοῦν μέσῳ πρός ἑαυτούς ἀνθέλκει ἐπι- θυμώντας ὅποιον προκόπτει.

Καθώς ὡς ἄνθρωπος ἔπαθε ὁ Κύριος ἔτσι κι ὡς ἄνθρωπος ἐδῶ παρακαλεῖ τό Θεό καί κατά τό ἔλεός Σου νοεῖται ἀντί μέ τό ἔλεός Σου κι ὡς ἐλεήμων. Κύριος ὁ Θεός λέγεται ὅσων μετέρχονται πρακτική ἀρετή ἀκόμα τῆς τάξεως τῶν ἐπιτασσομένων καί Θεός τῶν ἀσκουμένων τή γνωστική φιλοσοφία ἐπειδή γίνεται κατανόηση ἐπιστημονική τῶν ὄντων καί ὅποιος λοιπόν αἰσθάνεται τή φυσική ἀσθένεια κι ἄς προκόπτει στήν ἀρετή εὔχεται νά συναρθεῖ μαζί κι ὁ Θεός κι ἔλεος Θεοῦ καί Πατρός τοῦ Μονογενοῦς περί τόν ἄνθρωπο διά σαρκός εὐσπλαχνία πού λύτρο ὑπέρ ἡμῶν ἔδωσε παρασκευά- ζοντας καί δωρεάν μηδέν ἐνῶ δέν πρόσφερε διέσωσε τήν ἀνθρώπινη φύση καί κατά τοῦτο τό μυστήριο εὔχεται νά σωθεῖ ὅποιος διαγινώσκει κι ἄνευ τοῦ κυρίως ἱλασμοῦ νά μή δύναται νά τύχει σωτηρίας κι ἑαυτοῦ βοήθεια καί σωτηρία ἡ δική μας ὡς μεσίτη μας καί ἀρχιερέα πρός τόν Πατέρα καί γιά τοῦτο ἀκριβῶς Κύριό του καί Θεό καί Πατέρα πού ἁρμόζει στά δικά μας ἀφοῦ τοῦτο οἰκεῖο του μεσίτη καί ἀρχιερέα νά τούς ἀναλαμβάνει ὑπέρ ὧν ἱερουργεῖ καί μεσιτεύει τά πρόσωπα. Ἄς γνωρίσουν λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι βοήθειά Σου εἶναι αὐτή δηλαδή δική Σου ἡ βοήθεια καί ἀντίληψη πού Μοῦ ἔδειξες βοηθώντας Με ὡς ἀγαπητό Υἱό Σου καί μή παραβλέποντάς Με ὡς ἀντίθεο καθώς αὐτοί ψευδῶς Μέ ὀνομάζουν. Τροπολογικῶς χέρι Θεοῦ ἡ θεία δυναστεία πού ἔκανε ὁ Κύριος μέ δίκαιο ρυόμενος τῆς κακίας καί σώζοντάς τον διά τῶν ἀρετῶν καί αὐτό τό χέρι βούλεται νά γνωρίσουν οἱ ἀκάθαρτοι δαίμονες ὁ δίκαιος ὥστε νά μάθουν πώς μέ θεῖο ἔλεος τοῦ ἔγινε λύτρωση καί σωτηρία ἀπό τούς πρότερους ὀνειδισμούς κι ἔτσι χέρι ἐδῶ ἡ πράξη πού ἐργάζεται ἀνασταίνοτας τόν Ἑαυτό Του ἐκ νεκρῶν καί χέρι ἡ οἰκονομία τοῦ Σταυροῦ καί τῆς ἀναστάσεως καί ἐπειδή τά μεγάλα θαύματα δάκτυλο λέει ἀναγκαίως πρός σύγκριση τῶν λεχθέντων ὡς μέγιστο τό θαῦμα τοῦ Σταυροῦ καί τῆς ἀναστάσεως τό καλεῖ χέρι.

καταράσονται αυτοί και συ ευλογήσεις

οι επανιστάμενοί μοι αισχυνθήτωσαν ο δε δούλος σου ευφρανθήσεται

Γιατί ἔλεγαν οἱ θεομάχοι Ἰουδαῖοι μή τις τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς Αὐτόν; Ἤ ἐκ τῶν Φαρισαίων ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μή γινώσκων τόν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι καί

κατάρα νοεῖται κι ἡ βλασφημία. Μέχρι καί τή σήμερον διέμειναν οἱ Ἰουδαῖοι στίς βλασφημίες κατά τοῦ Σωτῆρος τοῦ μακρόθυμου ἀλλά ἐνῶ κεῖνοι βλασφημοῦν περιφανέστατο τό κήρυγμα γίνεται καί ἐκχέεται στά ἔθνη πάντα ἡ εὐλογία Του καί τροπολογικῶς πάλι τό ἴδιο λέει ἐδῶ πώς οἱ πονηροί δαίμονες ἀεί καταρῶνται τούς δικαίους μέ ὀνειδισμούς τά πρότερα ἁμαρτήματα προφέροντας ἤ πρός ἐρεθισμό ἕτερα χείρονα ὑποβάλλοντας κι εὐλογεῖ ὅμως ὁ Θεός ἤ διά ἀρετῶν ὑπαρχουσῶν παραμυθούμενος τόν καταπονούμενο νοῦ ἤ καί τρόπους ἑτέρων ἀρετῶν ὑψηλοτέρων ἀκόμα δίνοντας καί χαριζόμενος καί δύναμη κιόλας πρός ἐνέργειά τους ἤ λόγο σοφίας καί γνώσεως μυστικότερα δωρούμενος καί νικώντας τήν προτέρα ἀπόγνωση καί τή δεύτερη ἐπίδοση καί ἐπανίστανται κατά παντός δικαίου οἱ δαίμονες πρῶτον διά τῶν κατά προαίρεση ἑκουσίως ἐρεθισμῶν πολεμώντας καί πρός ἀκάθαρτες ἡδονές ὑποσύροντας ἀλλά ὅταν ἀποτύχουν αὐτή τήν προσπάθειά τους ἐπανατείνονται τήν περιστατική τῶν ἀκουσίων καί παρά προαίρεση πειρασμῶν ὀδύνη καί μετά τήν ὁποία εὐφραίνεται δικαίως ὁ ἅγιος κρατώντας ἡδονή καί ὀδύνη γενναίως δι' ἐγκρατείας καί ὑπομονῆς καί σώα διατηρώντας δι' ἀμφοτέρων δοκιμασθεῖσα στό Δεσπότη τήν ἀρετή κι ἀπό δῶ φιλοσοφία διδάσκει τόν ἀκροατή πώς καν μύριες βάλουν ἀρές ὅταν ὁ Θεός εὐλογεῖ οὐδέν βλάβος ἀλλά σ' αὐτόν τραπήσεται τά αἰσχύνης καί ὀνείδη καί δοῦλος ἐδῶ ὁ Κύριος καθό κι ὁ ἀπόστολος λέει Ἑαυτόν ἐκένωσε μορφήν δούλου λαβών κι ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ κι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλά διακονῆσαι κι ὁ δοῦλος λοιπόν τῆς φύσεως ὄνομα πού ἔλαβε ὄχι ἐπειδή δουλεύει ἐκείνη καί πῶς συνημμένη μέ τό θεῖο Λόγο καί τῶν ἁπάντων δεξαμένη τή δεσποτεία; Ἀλλά γιά νά δειχτεῖ τῆς φύσεως τό ἴδιο καί ἐδῶ ὄχι ἀξιώματος λοιπόν ἐδῶ τό Σταυρό καλεῖ ἐπειδή στό νόμο γραμμένο ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπί ξύλου καί γιά τοῦτο ἀκριβῶς δέν ἀναιρεῖται ἀλλιῶς παρά διά Σταυροῦ καί ζήτησαν κι ὕβρισαν μέ κατάρα γραμμένη στό νόμο βουλόμενοι αὐτόν ἀλλά ὅμως ὁ Πατήρ σέ εὐλογία τόν μετέβαλε. Καί θά αἰσχυνθοῦν κεῖνοι πού ὕψωσαν καταπάνω Μου κι ὅταν ἀναστηθῶ ἐκ τοῦ τάφου κι ὅταν ἔρθω ἐν τῇ Δευτέρᾳ Μου Παρουσίᾳ κι Ἐγώ θά εὐφρανθῶ γιά τούς ἀνθρώπους πού σώθηκαν μέ τό μέσο τῆς οἰκονομίας Μου.

ΠΗΓΗ: ΔΡΑΜ 2019 ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ